

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | FINANCIAS | REDES SOCIALES

VISTU ARTE

CIUDADES DE MÉXICO

PATRIMONIO DE LA HUMANIDAD

MEKSYKAŃSKIE MIASTA

ŚWIATOWEGO DZIEDZICTWA

DESCUBRE PERÚ

GUÍA CULTURAL EN SU DÍA
DE LA INDEPENDENCIA

ODKRYJ PERU

PRZEWODNIK KULTURALNY NA
DZIEŃ NIEPODLEGŁOŚCI

DEL BÁLTICO AL MEDITERRÁNEO

WERO

WIERZBOWSKA

OD BAŁTYKU PO MORZE ŚRÓDZIEMNE

TIKAL

EL CORAZÓN MÍSTICO
DEL MUNDO MAYA

MISTYCZNE SERCE
ŚWIATA MAJÓW

www.vistularte.pl





PORTADA STRONA TYTUŁOWA

A sus 27 años, Wero ya ha dejado una marca en la televisión polaca con su talento fresco y carisma natural. Pero su historia no se detiene allí: enamorada del idioma español y de su cine vibrante, ha comenzado a construir una carrera paralela en España, participando activamente en cortometrajes y proyectos independientes. Dividiendo su tiempo entre Varsovia y Madrid, encarna una nueva generación de artistas europeos: versátiles, multilingües y decididos a cruzar fronteras tanto físicas como creativas. En esta entrevista breve pero reveladora, nos cuenta cómo es vivir —y actuar— entre dos culturas.

W wieku zaledwie 27 lat, Wero zdążyła już zaznaczyć swoją obecność w polskiej telewizji dzięki świeżemu talentowi i naturalnemu urokowi. Ale jej historia nie kończy się na tym — zakochana w języku hiszpańskim i dynamicznym kinie tego kraju, rozpoczęła równoległą karierę w Hiszpanii, aktywnie uczestnicząc w produkcjach krótkometrażowych i projektach niezależnych. Dziękując życie między Warszawą a Madryt, uosabia nową generację europejskich artystów: wszechstronnych, wielojęzycznych i gotowych przekraczać zarówno granice geograficzne, jak i twórcze. W tym krótkim, ale treściwym wywiadzie opowiada, jak to jest żyć — i grać — pomiędzy dwiema kulturami.

CARTA EDITORIAL LIST REDAKCYJNY

Bienvenidos a la primera revista digital en español y polaco un proyecto creado con pasión, ideas frescas y una visión global desde Polonia para el mundo.

Nace un nuevo espacio de encuentro, de conocimiento y de inspiración. Aquí hablaremos de lo que nos mueve, nos conecta y nos transforma: salud, ciencia, tecnología, arte, redes sociales, cultura y mucho más.

Esta revista es un puente entre lenguajes, culturas y maneras de ver el mundo. Queremos crear comunidad, compartir información de valor y abrir conversaciones que trasciendan fronteras.

¡Gracias por ser parte de este inicio!

La primera revista digital desde Polonia escrita en polaco y español. ¡Esto recién comienza!

Con cariño,
J. Walle

Witamy w pierwszym cyfrowym magazynie w języku hiszpańskim i polskim, projekcie stworzonym z pasją, świeżymi pomysłami i globalną wizją z Polski na świat.

Powstaje nowa przestrzeń spotkań, wiedzy i inspiracji. Będziemy tutaj mówić o tym, co nas porusza, łączy i zmienia: zdrowie, nauka, technologia, sztuka, media społecznościowe, kultura i wiele więcej.

Ten magazyn to most między językami, kulturami i sposobami postrzegania świata. Chcemy budować społeczność, dzielić się wartościową wiedzą i otwierać rozmowy, które przekraczają granice.

Dziękujemy, że jesteś częścią tego początku!

Pierwszy magazyn cyfrowy z Polski, napisany po polsku i po hiszpańsku. To dopiero początek!

Z serdecznymi pozdrowieniami,
J. Walle

El contenido no puede ser reproducido total o parcialmente sin citar la fuente y la liga a la página www.vistularte.pl

El contenido tiene fines informativos y de entretenimiento exclusivamente.

Las respuestas de entrevistas, contenido de los artículos particulares y los anuncios es responsabilidad exclusiva de los autores y los anunciantes y no refleja necesariamente el punto de vista de la revista **VISTULARTE** y **ALIVE TODAY FOUNDATION**.

El contenido de los anuncios publicitarios, así como el producto o servicio que ofrecen es responsabilidad exclusiva de cada anunciante.

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Todos los derechos reservados.

¿Te interesa colaborar con nosotros?

Escríbenos un mensaje a vistularte@gmail.com

Zawartość nie może być powielana w całości lub w części bez podania źródła i linku do www.vistularte.pl

Zawartość służy wyłącznie celom informacyjnym i rozrywkowym.

*Odpowiedzi na wywiady, treść poszczególnych artykułów i reklam jest wyłączną odpowiedzialnością autorów i reklamodawców i niekoniecznie odzwierciedla poglądy magazynu **VISTULARTE** i **ALIVE TODAY FOUNDATION**. Za treść reklam, jak również za produkt lub usługę, które oferują, odpowiada wyłącznie reklamodawca.*

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Chcesz z nami współpracować?

Wyślij nam wiadomość e-mail na adres vistularte@gmail.com

JULIO / LIPIEC 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

Esta revista electrónica es una creación de la Fundación "Alive Today Foundation".

Ten e-magazyn jest dziełem Fundacji "Alive Today".



<http://www.alivetoday.org>

KRS **0000651571**

NIP **6762518425**

FUNDADOR "ALIVE TODAY FOUNDATION"
Y GESTION "VISTULARTE"
ZAŁOŻYCIEL FUNDACJI "ALIVE TODAY"
I ZARZĄDZANIE "VISTULARTE"

Juan Walle

REDACCIONES ARTYKUŁY I REDAKCJA

Weronika Bazydło

Anna Kraus

Beata Sylwestrzak

ARTE Y DISEÑO GRÁFICO
PROJEKT ARTYSTYCZNY I GRAFICZNY

Juan Walle

PUBLICIDAD
REKLAMA

vistularte@gmail.com

FOTOGRAFIAS FOTOGRAFIE

Juan Walle Weronika Bazydło

Anna Kraus Matthias Stutzman

Welly Huang Domenico Bertazzo

Luis A. Dumois N. Berthold Grünhagen

FOTOGRAFIAS Y ANIMACIONES
FOTOGRAFIE I ANIMACJE

90% de nuestras fotografías y animaciones son realizadas con Inteligencia artificial (AI), así que los derechos son propiedad de Alive Today Foundation, en caso de lo contrario se dará el reconocimiento al fotógrafo.

90% naszych fotografii i animacji powstaje przy użyciu sztucznej inteligencji (AI), dlatego prawa autorskie należą do fundacji Alive Today Foundation; w przeciwnym wypadku, autorstwo zostanie przypisane fotografowi.

A photograph of the ancient Maya ruins of Tikal, featuring a large stone pyramid and other structures surrounded by lush green trees under a blue sky with some clouds.

TIKAL

EL CORAZÓN MÍSTICO
DEL MUNDO MAYA

MISTYCZNE SERCE
ŚWIATA MAJÓW

6

A photograph of two Mexican folk dancers in traditional attire. The woman is wearing a red dress with a colorful, ruffled collar and is holding a black hat. The man is wearing a dark jacket with intricate embroidery. They are performing on a stage with other dancers visible in the background.

¡VIVA MÉXICO!

BALLET AZTLÁN MÉXICO Y
MARIACHI AZTLÁN

ZESPÓŁ TAŃCA LUDOWEGO BALLET
AZTLÁN I MARIACHI AZTLÁN

12

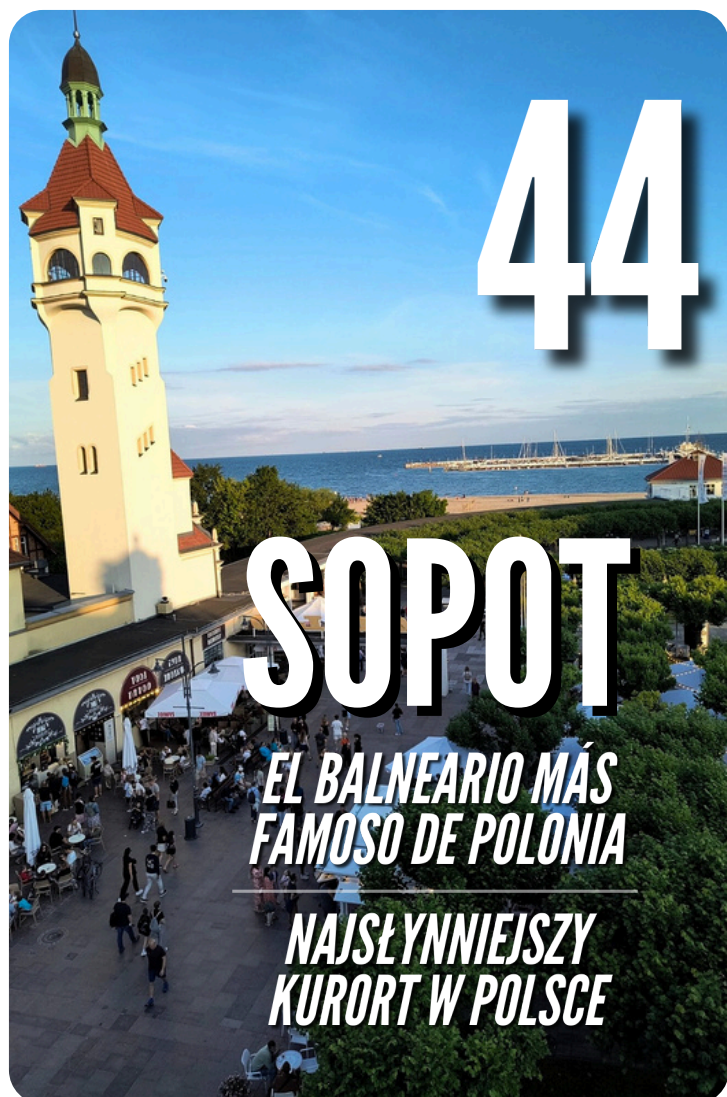
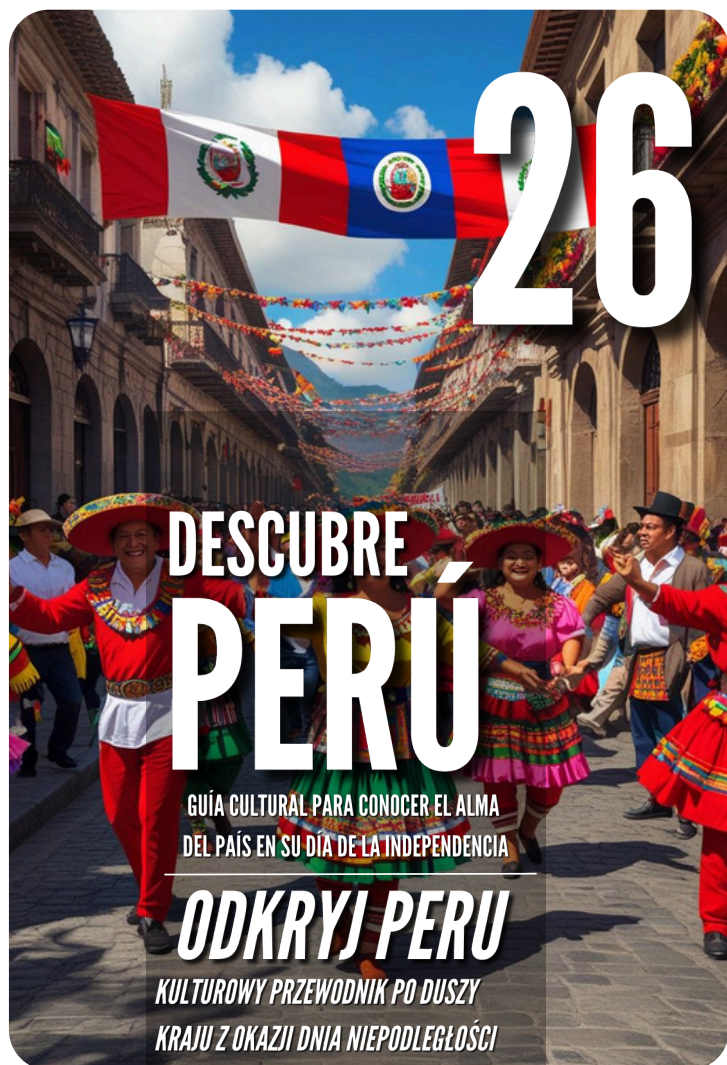
18

A portrait of a young woman with long brown hair, smiling at the camera. She is wearing a black and white plaid top with large buttons, a gold necklace with a circular pendant, and several colorful beaded bracelets on her right wrist. She is holding a pair of sunglasses in her left hand.

DEL BÁLTICO AL MEDITERRÁNEO

WERO WIERZBOWSKA

OD BAŁTYKU PO MORZE ŚRÓDZIEMNE



TIKAL

EL CORAZÓN MÍSTICO
DEL MUNDO MAYA

MISTYCZNE SERCE
ŚWIATA MAJÓW

En lo profundo de la selva guatemalteca, entre los sonidos de monos aulladores y el susurro del viento entre los árboles, se alzan las majestuosas ruinas de Tikal, uno de los centros más importantes de la civilización maya. Esta antigua ciudad, declarada Patrimonio de la Humanidad por la UNESCO en 1979, es mucho más que un destino turístico: es un viaje en el tiempo hacia una de las culturas más avanzadas y misteriosas del mundo precolombino.

Un imperio entre las ceibas

Ubicada en el departamento de Petén, en el norte de Guatemala, Tikal fue habitada desde el siglo VI a.C., y alcanzó su apogeo entre los siglos III y IX d.C. Durante ese tiempo, se convirtió en una potencia política, económica y militar que rivalizaba con otras grandes ciudades mayas como Calakmul, Copán y Palenque.

El nombre original de Tikal probablemente era Yax Mutal, y aunque su significado exacto se ha perdido, el nombre actual proviene de una palabra en maya que significa "Lugar de las Voces." Nada más apropiado: al caminar entre sus templos, plazas y pirámides cubiertas de musgo, uno puede casi oír los ecos de los rituales antiguos y los pasos de los sacerdotes subiendo por las escalinatas de piedra.

W głębi gwatemalskiej dżungli, pośród odgłosów wyjców i szelestu liści poruszanych wiatrem, wznoszą się majestatyczne ruiny Tikalu – jednego z najważniejszych ośrodków cywilizacji Majów. To starożytne miasto, wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO w 1979 roku, to nie tylko atrakcja turystyczna – to podróż w czasie do jednej z najbardziej zaawansowanych i tajemniczych kultur prekolumbijskich.

Imperium pośród drzew ceiba

Położone w departamencie Petén, na północy Gwatemali, Tikal było zamieszkane już od VI wieku p.n.e. i osiągnęło swój rozkwit między III a IX wiekiem n.e. W tym czasie stało się potęgą polityczną, gospodarczą i militarną, rywalizującą z innymi wielkimi miastami Majów, takimi jak Calakmul, Copán czy Palenque.

Oryginalna nazwa miasta to prawdopodobnie Yax Mutal, choć jej dokładne znaczenie zaginęło. Dzisiejsza nazwa „Tikal” pochodzi z języka Majów i oznacza „Miejsce głosów” – nazwa jak najbardziej trafna. Przechadzając się pośród świątyń, placów i porośniętych mchem piramid, można niemal usłyszeć echa dawnych rytuałów i kroki kapłanów wspinających się po kamiennych schodach.

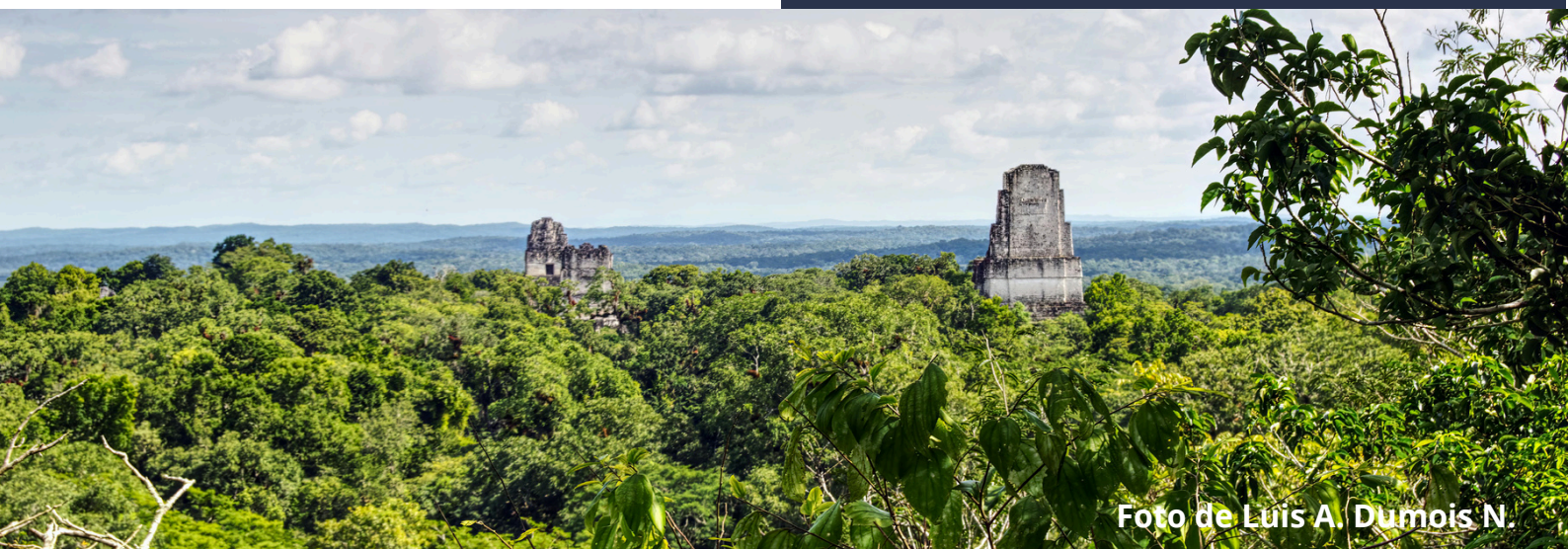


Foto de Luis A. Dumois N.

Arquitectura sagrada

La arquitectura monumental de Tikal es impresionante. Las estructuras están distribuidas en más de 16 km², aunque se estima que la ciudad completa cubría más de 120 km² y albergaba a más de 100,000 personas en su apogeo. Entre sus construcciones más emblemáticas se encuentran:

- Templo del Gran Jaguar (Templo I): Este imponente edificio de 47 metros de altura domina la Gran Plaza. Fue construido como tumba del rey Jasaw Chan K'awiil I y se alza como símbolo del poder divino de los gobernantes mayas.
- Templo II (Templo de las Máscaras): Ubicado frente al Templo I, ofrece una vista panorámica de la Gran Plaza y es famoso por sus esculturas decorativas.
- Templo IV: La estructura más alta de Tikal (72 metros), desde cuya cima se puede contemplar un mar verde infinito, con las puntas de otros templos emergiendo como islas entre la selva.
- Acrópolis Central y Norte: Zonas ceremoniales y residenciales donde se concentraba la élite gobernante, con inscripciones que han sido clave para descifrar la historia de la ciudad.

Świąta architektura

Monumentalna architektura Tikalu robi ogromne wrażenie. Budowle rozmieszczone są na obszarze ponad 16 km², choć całe miasto mogło zajmować ponad 120 km² i w czasach świetności zamieszkiwało je nawet 100 000 ludzi. Wśród najbardziej charakterystycznych struktur znajdują się:

- Świątynia Wielkiego Jaguara (Świątynia I): Imponująca budowla o wysokości 47 metrów, dominuje nad Wielkim Placem. Zbudowana jako grobowiec dla króla Jasaw Chan K'awiil I, stanowi symbol boskiej władzy władców Majów.
- Świątynia II (Świątynia Masek): Znajdująca się naprzeciwko Świątyni I, oferuje panoramiczny widok na Wielki Plac i znana jest z rzeźb zdobiących jej fasadę.
- Świątynia IV: Najwyższa budowla w Tikalu (72 metry). Z jej szczytu roztacza się widok na niekończącą się dżunglę, z wierzchołkami innych świątyń wystającymi ponad korony drzew.
- Centralna i Północna Akropolisa: Rejon ceremonialny i rezydencjalny, w którym koncentrowała się elita rządząca. Znajdują się tam inskrypcje, które odegrały kluczową rolę w odczytywaniu historii miasta.



Foto de Berthold Grünhagen

Un centro de sabiduría y astronomía

Tikal no solo fue una capital política, sino también un centro intelectual y espiritual. Los mayas eran expertos astrónomos y matemáticos. Muchos de sus templos están alineados con precisión respecto al solsticio y al equinoccio, lo que les permitía medir el tiempo con una exactitud sorprendente. La Plaza del Mundo Perdido, por ejemplo, funcionaba como observatorio astronómico. Desde allí, los sacerdotes-matemáticos observaban el movimiento del sol y los planetas, elaborando calendarios que regían tanto la agricultura como los rituales religiosos.

Centrum wiedzy i astronomii

Tikal to nie tylko stolica polityczna, ale także ośrodek intelektualny i duchowy. Majowie byli wybitnymi astronomami i matematykami. Wiele świątyń jest precyzyjnie ustawionych względem słońca podczas przesilen i równonocy, co pozwalało im dokładnie mierzyć czas. Plac Zaginionego Świata (Mundo Perdido) pełnił funkcję obserwatorium astronomicznego. Kapłani-matematycy obserwowali z niego ruch słońca i planet, tworząc kalendarze regulujące zarówno uprawy, jak i rytuały religijne.



Foto de Matthias Stutzman



Foto de Domenico Bertazzo

Redescubierta por el mundo moderno

Aunque Tikal fue abandonada hacia el siglo X d.C., debido a factores aún debatidos como la sobrepoblación, sequías o conflictos internos, la selva protegió sus secretos durante siglos. Fue redescubierta por exploradores occidentales en el siglo XIX y desde entonces ha sido objeto de continuas investigaciones arqueológicas.

Hoy en día, visitar Tikal es una experiencia transformadora. Llegar al amanecer, ver cómo el sol se eleva entre las copas de los árboles mientras las ruinas emergen de la neblina, es un momento que trasciende lo turístico para convertirse en algo casi espiritual.

Ponowne odkrycie

Choć Tikal zostało opuszczone około X wieku n.e., prawdopodobnie z powodu przeludnienia, suszy lub konfliktów wewnętrznych, dżungla przez wieki chroniła jego sekrety. Zostało ono ponownie odkryte przez zachodnich odkrywców w XIX wieku i od tego czasu jest przedmiotem intensywnych badań archeologicznych. Dziś wizyta w Tikalu to przeżycie transformujące. Przybycie tam o świcie, gdy słońce powoli wynurza się ponad korony drzew, a z mgły wyłaniają się ruiny, to coś więcej niż zwykłe zwiedzanie – to przeżycie, które porusza na głębszym poziomie.

Tikal hoy: entre conservación y turismo

El Parque Nacional Tikal no solo resguarda ruinas milenarias, sino también una extraordinaria biodiversidad. Es hogar de jaguares, tucanes, pavos ocelados, monos aulladores y cientos de especies más. Este equilibrio entre patrimonio cultural y natural es uno de los mayores logros de conservación en América Latina.

Sin embargo, el turismo también representa un reto. Las autoridades y organizaciones trabajan para que la afluencia de visitantes no ponga en riesgo el frágil ecosistema ni las estructuras arqueológicas. El turismo responsable es clave para que futuras generaciones puedan seguir maravillándose con este legado maya.

Conclusión: una joya de la humanidad

Tikal no es solo una colección de piedras antiguas, sino un testimonio vivo de la grandeza de una civilización que aún tiene mucho que enseñarnos. Cada piedra, cada inscripción y cada templo es una voz del pasado que nos habla sobre astronomía, espiritualidad, liderazgo y convivencia con la naturaleza.

Visitar Tikal es sumergirse en un mundo de misterio y sabiduría. Es caminar entre gigantes de piedra que han resistido siglos, envueltos por la selva, desafiando el tiempo. Es, en definitiva, escuchar el eco del alma maya en el corazón de América.

Escrito por: **J. Walle**

Tikal dziś: między ochroną a turystyką

Park Narodowy Tikal chroni nie tylko starożytne ruiny, ale i unikalną bioróżnorodność. Mieszka tu wiele gatunków zwierząt: jaguary, tukany, pawie leśne, wyjce i setki innych. To wyjątkowe połączenie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego jest jednym z największych sukcesów w dziedzinie ochrony przyrody w Ameryce Łacińskiej.

Turystyka jednak niesie ze sobą wyzwania. Władze i organizacje pozarządowe pracują nad tym, by ruch turystyczny nie zagroził delikatnemu ekosystemowi ani starożytnym budowlom. Zrównoważona turystyka to klucz do zachowania Tikalu dla przyszłych pokoleń.

Podsumowanie: perła ludzkości

Tikal to nie tylko zbiór starożytnych kamieni, lecz żywe świadectwo wielkości cywilizacji, która nadal ma nam wiele do przekazania. Każdy kamień, każda inskrypcja, każda świątynia to głos przeszłości opowiadający o astronomii, duchowości, władzy i harmonii z naturą.

Odwiedzić Tikal to zanurzyć się w świecie tajemnicy i mądrości. To spacer pośród kamiennych gigantów, które przetrwały wieki, otulone dżunglą, opierając się czasowi. To – bez wątplenia – usłyszeć echo duszy Majów w sercu Ameryki.

Autor: **J. Walle**

¡VIVA MÉXICO!

BALLET AZTLÁN MÉXICO Y MARIACHI AZTLÁN

ZESPÓŁ TAŃCA LUDOWEGO BALLET AZTLÁN I MARIACHI AZTLÁN



¡Viva México! ¡Y viva Polonia!

Los gritos se elevaron fuera del Anfiteatro Bemowo durante un inolvidable espectáculo del **Ballet Aztlán** y el **Mariachi Aztlán**.

El 22 de julio fue el día mexicano para todos los asistentes. Los polacos adoran el folclore y la música tradicional mexicana. Los ritmos, los pasos, los colores y la energía de los artistas fueron contagiosos. La cultura mexicana tocó los corazones polacos con gran fuerza.

El evento fue organizado por la Embajada México en Varsovia.

Niech żyje Meksyk! Niech żyje Polska!

Okrzyki rozbrzmiały przed Amfiteatrem Bemowo podczas niezapomnianego występu zespołu tańca ludowego **Ballet Aztlán** i zespołu muzycznego **Mariachi Aztlán**.

22 lipca był meksykańskim dniem dla wszystkich uczestników. Polacy uwielbiają tradycyjny meksykański folklor i muzykę. Rytm, kroki, kolory i energia artystów były zaraźliwe. Meksykańska kultura poruszyła polskie serca z wielką siłą.

Wydarzenie zorganizowane przez Ambasadę Meksyku w Warszawie.



Ballet Folklórico Aztlán y el Mariachi Internacional Aztlán

Embajadores del Folklore Mexicano en el Mundo

En el corazón multicultural de Canadá, el Ballet Folklórico Aztlán y el Mariachi Internacional Aztlán se han consolidado como dos pilares esenciales en la promoción de la cultura mexicana a nivel internacional. Fundados por el artista y coreógrafo Josué Nieto, estos grupos no solo preservan las tradiciones de México, sino que las revitalizan con pasión, excelencia artística y compromiso comunitario.

Desde su creación en 2001, el Ballet Aztlán ha llevado los colores, los ritmos y la historia de México a escenarios de Canadá, Europa y América Latina. Sus presentaciones incluyen coreografías representativas de distintos estados mexicanos, con trajes típicos, zapateado vibrante y un fuerte contenido narrativo. En 2015, el ballet fue reconocido con la prestigiosa Medalla Ohtli, otorgada por el gobierno de México por su impacto en la diáspora mexicana.

Ambasadorzy Meksykańskiego Folkloru na Świecie

W wielokulturowym sercu Kanady Ballet Folklórico Aztlán oraz Mariachi Internacional Aztlán ugruntowały swoją pozycję jako kluczowi ambasadorzy kultury meksykańskiej na arenie międzynarodowej. Założone przez artystę i choreografa Josué Nieto, zespoły te nie tylko pielęgnują tradycje Meksyku, ale również ożywiają je z pasją, kunsztem artystycznym i zaangażowaniem społecznym.

Od momentu powstania w 2001 roku, Ballet Aztlán prezentuje kolory, rytmy i historię Meksyku na scenach Kanady, Europy i Ameryki Łacińskiej. Ich występy obejmują choreografie z różnych regionów Meksyku – z tradycyjnymi strojami, energicznym stepowaniem i narracją kulturową. W 2015 roku zespół został uhonorowany prestiżowym odznaczeniem Medalla Ohtli przyznawanym przez rząd Meksyku za wybitny wkład w promowanie kultury poza granicami kraju.



Complementando esta propuesta artística, nace en 2022 el Mariachi Aztlán, una agrupación que rescata la esencia del mariachi tradicional y la combina con una visión moderna e inclusiva. Su repertorio va desde sones rancheros hasta interpretaciones contemporáneas, actuando como "voz del corazón" para quienes desean compartir su identidad y emociones a través de la música.

Ambas agrupaciones forman parte del CIOFF, el Consejo Internacional de Festivales de Folklore avalado por la UNESCO, representando con orgullo a México en festivales internacionales como Eurofolk (Polonia) y "Viva México" en las Cataratas del Niágara.

Con cada presentación, Aztlán no solo entretiene: educa, conecta y emociona.

Son un puente vivo entre generaciones y culturas, recordándonos que las raíces no solo se celebran: se comparten con el mundo.



Dopełnieniem tej artystycznej propozycji jest założony w 2022 roku Mariachi Aztlán – zespół, który łączy autentyczność tradycyjnej muzyki mariachi z nowoczesnym podejściem. Ich repertuar obejmuje zarówno klasyczne sonesy, jak i współczesne interpretacje, będąc „głosem serca” dla tych, którzy chcą wyrażać emocje i tożsamość poprzez muzykę.

Oba zespoły są członkami CIOFF – Międzynarodowej Rady Festiwali Folklorystycznych działającej pod patronatem UNESCO. Reprezentują Meksyk na światowych wydarzeniach, takich jak Eurofolk w Polsce czy „Viva México” przy Wodospadach Niagara.

Każdy występ Aztlán to nie tylko rozrywka – to edukacja, emocje i kulturowy most między pokoleniami. To żywa opowieść o korzeniach, które nie tylko warto celebrować, ale i dzielić z całym światem.





Autoría y fotos: **Weronika Bazydło, J. Walle**

Tekst i zdjęcia: **Weronika Bazydło, J. Walle**





SPEAK BUSINESS WITH CONFIDENCE

Book Your Free 20-Minute
Consultation Today.
Let's talk about your goals
and create a custom
learning plan.

MY SERVICES

- ✓ Expert C2-level teacher with years of professional coaching
- ✓ Fully online with flexible scheduling
- ✓ Real-world content from top publications
- ✓ Customized lessons for your industry and goals

LEARN MORE



AGNIESZKA@AGNIESZKAKUSMIERCZYK.COM
TELEPHONE: +48 600 286 541



DEL BÁLTICO AL MEDITERRÁNEO

WERO

WIERZBOWSKA

OD BAŁTYKU PO MORZE ŚRÓDZIEMNE

Wero Wierzbowska

Del Báltico al Mediterráneo

El viaje artístico de una actriz polaca con alma española

A sus 27 años, Wero ya ha dejado una marca en la televisión polaca con su talento fresco y carisma natural. Pero su historia no se detiene allí: enamorada del idioma español y de su cine vibrante, ha comenzado a construir una carrera paralela en España, participando activamente en cortometrajes y proyectos independientes. Dividiendo su tiempo entre Varsovia y Madrid, encarna una nueva generación de artistas europeos: versátiles, multilingües y decididos a cruzar fronteras tanto físicas como creativas. En esta entrevista breve pero reveladora, nos cuenta cómo es vivir —y actuar— entre dos culturas.

1. ¿Cómo descubriste tu pasión por la actuación y cómo fueron tus primeros pasos en la industria en Polonia?

Empezó cuando era una niña. Me encantaba jugar en el teatro. Luego me presentaba en concursos de recitación, fui a clases de teatro en Teatro Ochota en Varsovia y terminé estudios de arte dramático (actuación) tanto en Polonia como en España (Madrid). Mientras tanto fui una de las presentadoras de un programa para jóvenes "Teleranek" para la televisión polaca y empecé a salir en las series. La primera de ellas era "Klan".

Od Bałtyku po Morze Śródziemne

Artystyczna podróż polskiej aktorki z hiszpańską duszą

W wieku zaledwie 27 lat, Wero dała się już poznać polskim widzom dzięki swojemu świeżemu talentowi i naturalnemu urokowi. Ale jej historia nie kończy się na tym — zakochana w języku hiszpańskim i dynamicznym kinie tego kraju, rozpoczęła równoległą karierę w Hiszpanii, aktywnie uczestnicząc w produkcjach krótkometrażowych i projektach niezależnych. Dzieliąc życie między Warszawę a Madryt, uosabia nową generację europejskich artystów: wszechstronnych, wielojęzycznych i gotowych przekraczać zarówno granice geograficzne, jak i twórcze. W tym krótkim, ale treściwym wywiadzie opowiada, jak to jest żyć — i grać — pomiędzy dwiema kulturami.

1. Jak odkryłaś swoją pasję do aktorstwa i jakie były Twoje pierwsze kroki w branży w Polsce?

Zaczęło się już w dzieciństwie. Jako mała dziewczynka uwielbiałam się bawić w teatr. Potem były konkursy recytatorskie, ognisko teatralne przy Teatrze Ochota, studia aktorskie, które skończyłam zarówno w Polsce, jak i w Hiszpanii (Madryt) i jeszcze szkoła aktorska Escuela de Tritón w Madrycie. W międzyczasie współprowadziłam program dla dzieci i młodzieży "Teleranek" w TVP i zaczęłam grać w serialach. Pierwszym z nich był "Klan".

2. ¿Qué diferencias principales encuentras entre trabajar en series de televisión polacas y en cortometrajes españoles?

A ver es obviamente que cada país tiene sus cosas y su manera de hacerlas.

En general españoles son más relajados en el trabajo y gracias a eso se puede sentir la energía positiva todo el rato.

Pero por supuesto eso tiene también su desventaja cuando todo se hace "mañana". Polacos son más estrictos sin duda y si llegas tarde al rodaje pues...lo has liado.

2. Jakie są główne różnice między pracą w polskich serialach telewizyjnych a w hiszpańskich filmach krótkometrażowych?

Wiadomo, że co kraj to obyczaj i tak jak różnimy się kulturowo, tak różni się też sposób, w jaki się pracuje. Hiszpanie na pewno są bardziej wyluzowani, co przekłada się na sposób pracy. Nie da się ukryć, że druga strona medalu to typowe "mañana" – czyli wszystko na jutro.

Polacy jednak są bardziej skrupulatni i na planie zdjęciowym nie ma przebaczyć jeśli się spóźnisz, więc lepiej tego nie robić.



3. ¿Cómo ha influido tu dominio del español en tu carrera artística fuera de Polonia?

Me la ha cambiado totalmente sin duda. Sin saber español no me podía imaginar actuar en este idioma. Por supuesto todo el rato trabajo en el acento, porque no es fácil quitarlo de todo, tal y como en otros idiomas. Ser fluida en castellano y el hecho que para mí desde hace muchísimos años ya es mi segundo idioma, a veces digo que primero, por todo el rato que vivía en España durante los estudios y luego trabajo, me ha abierto muchas puertas.

4. ¿Qué te atrajo del cine independiente en España y qué tipo de papeles buscas aquí?

En el cine español más me gusta la variedad, historias extraordinarias, el lado psicológico de las pelis y los finales que te dejan con la boca abierta. Me fascina mucho también el temperamento, la pasión y que no hay lugar para aburrimiento. Si hablamos de papeles que me gustaría interpretar, pues me encantaría actuar en una de las películas de Pedro Almodóvar que admiro desde años. Los protagonistas de sus películas siempre son vectoriales y a mí me gustaría poder interpretar un papel de estos.

3. W jaki sposób znajomość języka hiszpańskiego wpłynęła na Twoją karierę artystyczną poza Polską?

Wpłynęła ogromnie. Bez znajomości hiszpańskiego nie wyobrażam sobie grania tam. Oczywiście akcentu bardzo trudno się pozbyć, jak w każdym języku, więc cały czas nad nim pracuję. Swobodne mówienie po hiszpańsku – języku, który dziś uważam za swój pierwszy, bo to właśnie nim posługiwałam się najczęściej w ostatnich latach – zawdzięczam zarówno studiom w Madrycie, jak i długiemu pobytowi w Hiszpanii. To doświadczenie otworzyło mi naprawdę wiele drzwi.

4. Co przyciągnęło Cię do hiszpańskiego kina niezależnego i jakich ról tam szukasz?

W hiszpańskim kinie najbardziej cenię różnorodność, nietuzinkowe historie, psychologiczny wymiar filmów i często zaskakujące zakończenia. Bardzo fascynuje mnie też temperament, pasja i to, że nie ma tu miejsca na nudę. Wszystko nacechowane jest pasją, co doskonale oddaje charakter Hiszpanów – barwnych, pełnych życia i tryskających temperamentem. Jeśli chodzi o role, to bardzo bym chciała mieć możliwość zagrania u Pedro Almodovara, którego od lat podziwiam. Postacie w jego filmach zawsze są wielowymiarowe i to takich ról chciałabym się podjąć.



5. ¿Cuál ha sido tu experiencia más desafiante hasta ahora, ya sea en Varsovia o en Madrid?

En Varsovia mi reto más grande hasta hoy era mi monólogo "Ser como Meryl" que tuvo su estreno el 28 de abril de 2019. No solo por el hecho que le escribí por mi misma, tenía que interpretarlo, pero también porque conté mi historia personal de trayectoria de mi carrera. Estuve bastante vulnerable. Y en Madrid pues sin duda mi primer espectáculo en español en que tuve papel protagonista "Aquí no paga nadie" que realicé con Escuela Tritón en 2022. Era la primera vez cuando actuaba en español y recuerdo que aunque estoy en esta profesión desde bastante rato, se me temblaban las piernas por el estrés.

5. Jakie doświadczenie zawodowe było dla Ciebie do tej pory największym wyzwaniem – w Warszawie czy w Madrycie?

Jeśli chodzi o Warszawę to największym wyzwaniem dla mnie był mój monodram "Być jak Meryl", którego premiera odbyła się 28.04.2019 roku. Nie tylko dlatego, że sama napisałam ten tekst i później musiałam go zinterpretować, lecz także dlatego, że zawarłam w nim swoją osobistą historię zawodową.

Jeśli chodzi o Madryt, to bez wątpienia mój pierwszy spektakl po hiszpańsku i to w roli pierwszoplanowej „Aquí no paga nadie”, który zrealizowałam w Escuela Tritón w 2022 roku. Był to pierwszy raz kiedy grałam po hiszpańsku i do dzisiaj pamiętam, że mimo tylu lat na scenie z emocji trzęsły mi się nogi.

6. ¿En qué proyectos estás trabajando actualmente y cómo equilibras tu vida entre dos países?

Actualmente estoy totalmente absorbida por la serie en que actuó "Klan" y preparativos de la siguiente temporada que está en la vuelta de la esquina.

En el mismo tiempo estoy trabajando en mis ideas para el guion en español.

Uno de ellos ya está terminado, pero lo estoy corrigiendo todo el rato.

Me gustaría hablar de ello cuando ya se empezará la producción para no traer mala suerte.

Vivir ente dos países no es fácil, porque es imposible estar en dos lugares a la vez, especialmente tan lejanos.

Sin embargo estoy agradecida por tener este "dilema", porque tanto Varsovia como Madrid son mi lugar en el mundo.

7. ¿Qué elementos culturales de cada país te inspiran como actriz?

De cultura polaca me inspira diligencia, valentía y lucha por los objetivos sin mirar a obstáculos.

Por otro lado de cultura española sin duda temperamento, locura y pasión.

En general creo que soy un mixto de estas dos culturas sobre todo porque no aparento polaca mirándolo estereotípico, más del sur como española o italiana, sin hablar de mi carácter, entonces pienso que lo compagino perfecto.

8. ¿Hay algún director o directora con quien sueñes trabajar, tanto en Polonia como en España?

Tengo muchos directores así en mi "lista de peticiones / sueños".

Pero como lo dije antes, con Pedro Almodóvar.

Estoy deseando de salir en alguna de sus producciones y a parte de eso hablar con él sobre el cine.

6. Nad jakimi projektami obecnie pracujesz i jak udaje Ci się łączyć życie między dwoma krajami?

Obecnie jestem całkowicie pochłonięta serialem "Klan" i przygotowaniem do następnego sezonu, który zaczyna się już za chwilę.

Jednocześnie staram się też rozwijać swoje pomysły na scenariusz po hiszpańsku.

Jeden już powstał, ale cały czas go poprawiam.

Wolałabym o nim porozmawiać, jak już zacznie się produkcja, żeby nie zapeszać.

Życie między dwoma krajami jest czasami bardzo trudne, bo nie da się być w dwóch miejscach na raz, i to tak odległych.

Jednak jestem wdzięczna, że mam taki "dylemat", ponieważ zarówno Warszawa jak i Madryt są moimi miejscami na ziemi.

7. Które elementy kulturowe z Polski i Hiszpanii inspirują Cię jako aktorkę?

Polska kultura inspiruje mnie swoją sumiennością, odwagą i nieustępliwym dążeniem do celu, mimo przeciwności.

A w Hiszpanii bez wątpienia temperament, szaleństwo, pasja.

Wydaje mi się, że jestem udanym połączeniem obu kultur – także dlatego, że nie wyglądam stereotypowo jak Polka, raczej jak ktoś z południa, Hiszpanka albo Włoszka. A mój charakter tylko to potwierdza. Dlatego myślę, że potrafię harmonijnie łączyć oba światy.

8. Czy jest jakiś reżyser lub reżyserka, z którym marzysz o współpracy – w Polsce albo w Hiszpanii?

Mam wielu reżyserów na swojej liście marzeń. Tak jak wspomniałam wcześniej – jednym z nich jest Pedro Almodóvar. Marzę nie tylko o tym, żeby zagrać w jego filmie, ale też po prostu porozmawiać z nim o kinie.

9. ¿Cómo te preparas para un papel cuando cambia tanto el idioma como el contexto cultural?

La cultura española es también mi cultura entonces no veo tanto este contexto , porque para mí es algo natural.

Cuando tengo guion en polaco , pienso en polaco y cuando lo tengo en español pues en español.

10. ¿Qué consejo darías a otros actores jóvenes que quieren construir una carrera internacional como la tuya?

No sé si debería aconsejar a alguien, porque cada uno tiene su camino y debería escuchar su corazón, pero si tenía que decir algo , diría lo mismo que dije en mi monólogo : Los sueños no se cumplen. Los sueños se cumple y toda la magia está en eso que les estamos esperando.”

A parte de eso le desearía que tuvieran tanto apoyo que yo tengo suerte tener en mis padres.

9. Jak przygotowujesz się do roli, gdy zmienia się nie tylko język, ale i kontekst kulturowy?

Hiszpańska kultura stała się częścią mnie, dlatego nie odczuwam żadnego dystansu – wszystko jest dla mnie naturalne. Z językiem jest podobnie: jeśli pracuję nad scenariuszem po polsku, wchodzę w ten świat po polsku. Jeśli jest po hiszpańsku – myślę i czuję po hiszpańsku.

10. Jaką radę dałabyś młodym aktorom i aktorkom, którzy chcą zbudować międzynarodową karierę, tak jak Ty?

*Nie wiem, czy powinnam udzielać jakiś rad, ponieważ każdy ma swoją drogę i powinien iść za głosem serca, ale jeśli miałabym coś powiedzieć to podobnie jak mówiłam w moim monodramie: “Marzenia się nie spełniają. Marzenia się spełnia i w tym cała ich magia, że są wyczekane.”
A poza tym życzyłabym im, żeby mieli takie wsparcie jakie ja mam szczęście mieć w moich rodzicach.*



Conclusión:

Entre dos idiomas, dos industrias y dos ciudades, Wero no elige un solo camino: los recorre todos con la autenticidad de quien no actúa para encajar, sino para contar historias. Su mirada ya no es solo polaca ni solo española, sino la de una artista europea que entiende que el verdadero escenario no tiene fronteras.

Zakończenie:

Między dwoma językami, dwiema branżami i dwoma miastami, Wero nie wybiera jednej drogi — podąża wszystkimi, z autentycznością kogoś, kto nie gra, by się dopasować, lecz by opowiadać historie. Jej spojrzenie nie jest już tylko polskie ani hiszpańskie — to spojrzenie europejskiej artystki, która wie, że prawdziwa scena nie ma granic.



Por: **J. Walle**

Zdjęcia i wywiad: **J. Walle**



DESCUBRE PERÚ

GUÍA CULTURAL PARA CONOCER EL ALMA
DEL PAÍS EN SU DÍA DE LA INDEPENDENCIA

ODKRYJ PERU

*KULTUROWY PRZEWODNIK PO DUSZY
KRAJU Z OKAZJI DNIA NIEPODLEGŁOŚCI*

Cada 28 de julio, Perú celebra su independencia del dominio español. Fue en 1821 cuando el general José de San Martín proclamó la independencia en Lima con las palabras:

“

¡El Perú es desde este momento libre e independiente por la voluntad general de los pueblos y por la justicia de su causa que Dios defiende!

”

Más de dos siglos después, la identidad peruana sigue tejiéndose entre el pasado incaico, la diversidad andina, la modernidad urbana y la herencia multicultural. ¿Qué nos dice la cultura sobre el Perú de hoy?

¡Vamos a descubrir Perú juntos!

Każdego 28 lipca Peru obchodzi swoją niepodległość od Hiszpanii. To właśnie tego dnia w 1821 roku generał José de San Martín ogłosił niepodległość w Limie słowami:

“

Od tej chwili Peru jest wolne i niepodległe z woli swoich ludów i ze względu na sprawiedliwość ich sprawy, której Bóg broni!

”

Ponad dwieście lat później tożsamość peruwiańska wciąż się tworzy – między dziedzictwem Inków, różnorodnością Andów, nowoczesnością i wielokulturowym społeczeństwem. Co kultura mówi nam dziś o Peru?

Odkryjmy Peru razem!

Fot. Karlo Manson / Pixabay



Literatura

Mario Vargas Llosa, Premio Nobel de Literatura, ha retratado las tensiones políticas, sociales y personales del país. En *La ciudad y los perros*, retrata la vida militar y las tensiones sociales del Perú moderno.

Clorinda Matto de Turner – precursora del indigenismo, denunció la opresión de los pueblos originarios en *Aves sin nido* (1889).

José María Arguedas – fusionó el mundo indígena y el hispano en novelas como *Los ríos profundos*.

“
La literatura es fuego. Es una denuncia,
una rebeldía. — Mario Vargas Llosa
”

Literatura

Mario Vargas Llosa, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury, opowiadał o napięciach politycznych, społecznych i osobistych swojego kraju. W powieści *Miasto i psy* ukazuje życie w szkole wojskowej oraz społeczne napięcia współczesnego Peru.

Clorinda Matto de Turner – prekursora indianizmu, w powieści *Ptaki bez gniazd* (1889) potępiła ucisk ludów rdzennych.

José María Arguedas – połączył świat rdzennych mieszkańców i Hiszpanów w powieściach takich jak *Głębokie rzeki*.

“
Literatura to ogień. To oskarżenie, bunt.
— Mario Vargas Llosa
”

Fot. Machu Picchu/Pexels



Música

La **marinera**, elegante y sensual, es baile nacional del Perú.

El **huayno** andino, con raíces quechuas, canta el amor, la pérdida y la lucha.

Renata Flores, joven cantante quechua, fusiona rap y tradición.

Artistas como **Susana Baca** han llevado la música afroperuana al mundo.

“

Cantar en negro es cantar la historia del Perú silenciado. — Susana Baca

”

Danza y tradición

La **Llamerada** es una danza ancestral de la región de Puno que representa la vida de los pastores de llamas.

El **Inti Raymi**, la fiesta del sol, revive cada año en Cusco el esplendor del Imperio Inca y nos recuerda la profundidad espiritual del mundo andino.

“

No es folclore. Es memoria viva. – Artistas de Puno durante la Festividad de la Candelaria

”

Muzyka

Marinera – elegancki i zmysłowy – to narodowy taniec Peru.

Huayno andyjskie, zakorzenione w kulturze keczua, opowiada o miłości, stracie i walce.

Renata Flores, młoda piosenkarka śpiewająca w języku keczua, łączy rap z tradycją.

Artystki takie jak **Susana Baca** spopularyzowały muzykę afroperuwiańską na całym świecie.

“

Śpiewać jako Afroperuwianka to dawać głos zapomnianemu Peru. — Susana Baca

”

Taniec i tradycja

Llamerada to pradawny taniec z regionu Puno, przedstawiający życie pasterzy lam.

Inti Raymi, Święto Słońca, co roku ożywia w Cusco ducha Imperium Inków i przypomina o duchowej głębi świata andyjskiego.

“

To nie jest folklór. To żywa pamięć. – Artyści z Puno podczas Festiwalu Candelaria

”





Moda e identidad

La riqueza textil peruana, presente en los tejidos del pueblo **shipibo-konibo**, ha llegado a las pasarelas internacionales.

Sin embargo, también ha generado controversias sobre apropiación cultural.

Eventos como **Orígenes 2024** pusieron en el centro la necesidad de reconocer los derechos de los pueblos originarios en el mundo de la moda.

“

Lo tradicional no es antiguo. Es actual, es político, es parte de quienes somos.
– Diseñadora andina

”

Moda i tożsamość

Bogactwo peruwiańskiego rękodzieła tekstylnego – np. tkaniny ludu **shipibo-konibo** – trafia dziś na światowe wybiegi.

Jednak coraz częściej mówi się o konieczności uznania praw ludów rdzennych i ich wkładu w kulturę.

Wydarzenia takie jak **Orígenes 2024** podkreślają, że moda też jest polityką.

“

Tradycja nie jest przeszłością. Jest teraźniejszością, tożsamością, postawą.
– Projektantka z Andów

”

Cine

La teta asustada (2009, Claudia Llosa) – ganadora del Oso de Oro en Berlín, explora las secuelas de la violencia política.

Wiñaypacha (2017) – primera película en aimara, retrata la soledad en los Andes.

Retablo (2017) – una historia sobre identidad y tradición en la sierra peruana.

“

La voz del indio debe ser también la voz del Perú. – Clorinda Matto de Turner

”

Series

Historias del Perú (TV Perú) – rescata episodios clave de la historia nacional.

El último bastión – serie histórica sobre la independencia peruana, vista desde las clases populares.

“

El Perú es un mosaico donde cada piedra cuenta una historia distinta. – Ricardo Palma

”

Kino

„La teta asustada” (2009, reż. Claudia Llosa) – laureat Złotego Niedźwiedzia na festiwalu w Berlinie, film ukazuje skutki przemocy politycznej.

„Wiñaypacha” (2017) – pierwszy film w języku ajmara, przedstawia samotność w andyjskich górach.

„Retablo” (2017) – opowieść o tożsamości i tradycji w peruwiańskiej Sierra.

“

Głos rdzennych mieszkańców musi być także głosem Peru. – Clorinda Matto de Turner

”

Serial

Historie Peru (TV Perú) – przypomina kluczowe epizody historii narodowej.

Ostatnia twierdza – serial historyczny o peruwiańskiej niepodległości, widziany z perspektywy klas popularnych.

“

Peru to mozaika, gdzie każdy kamień opowiada inną historię. – Ricardo Palma

”



Comida

El **ceviche**, plato emblema, mezcla mar, cítricos y ají con maestría.

El **ají de gallina**, herencia colonial con sabor criollo.

La **pachamanca**, cocida bajo tierra, rinde homenaje a la tierra sagrada.

El **pisco sour**, orgullo nacional, es mucho más que un cóctel.

“

La cocina peruana es un mestizaje con historia. – Gastón Acurio

”

Cultura popular y humor

El humor popular, la sátira política y los memes virales son parte de la forma en que los peruanos interpretan y resisten la realidad.

El antropólogo **Alexander Mercado-Huerta** afirma:

“

La realidad peruana está tan llena de absurdos que no necesitamos modificarla para que nos dé risa.

”

Kuchnia

Ceviche, symboliczne danie, mistrzowsko łączy smak morza, cytrusów i ostrej papryczki ají.

Ají de gallina, kolonialne dziedzictwo o kreolskim smaku.

Pachamanca, gotowana pod ziemią, oddaje hołd świętej ziemi.

Pisco sour, narodowa duma, to coś więcej niż koktajl.

“

Kuchnia peruwiańska to mieszanka kultur z bogatą historią. – Gastón Acurio

”

Kultura popularna i humor

Humor, satyra i internetowe memy to codzienny sposób radzenia sobie z trudną rzeczywistością.

Antropolog **Alexander Mercado-Huerta** zauważa:

“

Peruwiańska rzeczywistość jest tak absurdalna, że nie trzeba jej modyfikować, by była śmieszna.

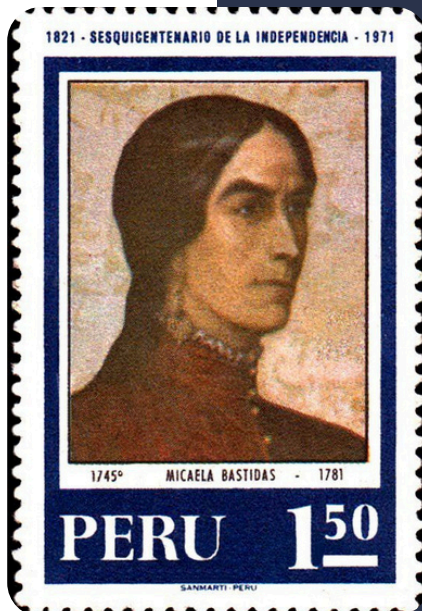
”



Personaje histórico

Micaela Bastidas, heroína revolucionaria, luchó junto a Túpac Amaru II contra el dominio español. Fue ejecutada en 1781, y hoy es símbolo de resistencia y justicia.

Fuente de la imagen: Wikimedia Commons



Postać historyczna

Micaela Bastidas, bohaterka rewolucji, walczyła u boku Túpac Amaru II przeciwko hiszpańskiemu panowaniu. Została stracona w 1781 roku, a dziś jest symbolem oporu i sprawiedliwości.

Źródło zdjęcia: Wikimedia Commons

“
No hay tirano que robe la dignidad de un pueblo despierto. – Micaela Bastidas
”

“
Nie ma tyrana, który mógłby ukraść godność przebudzonego narodu. – Micaela Bastidas
”

Curiosidad

- Tiene **tres regiones geográficas**: costa, sierra y selva.
- Es uno de los países más **biodiversos** del mundo.
- Se hablan más de **40 lenguas originarias**, entre ellas quechua y aimara.
- **Machu Picchu**, una de las nuevas siete maravillas del mundo, es símbolo del legado incaico.

Ciekawostka

- **Trzy strefy geograficzne**: wybrzeże, góry, dżungla.
- Jeden z najbardziej **bioróżnorodnych** krajów świata.
- Ponad **40 języków rdzennych**, m.in. keczua i ajmara.
- **Machu Picchu** – jedna z siedmiu nowych cudów świata.




Perú
Fiestas patrias

Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL

Breslavia nos invita con entusiasmo y calidez a una nueva exposición: "Ciudades Mexicanas en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO". Esta muestra fotográfica presenta más de una decena de ciudades de México que han sido declaradas Patrimonio Mundial por la UNESCO. La exposición forma parte del verano mexicano en Polonia y puede visitarse en las vallas del Jardín Zoológico de Wrocław, del 20 de julio al 30 de septiembre de 2025.

México es el país con más ciudades Patrimonio Mundial en el continente americano y ocupa el cuarto lugar a nivel mundial. Las fotografías reflejan todo lo que estas ciudades tienen para ofrecer: una riqueza cultural, tradiciones y costumbres, arquitectura increíble, gastronomía sabrosa, así como la alegría y calidez del pueblo mexicano.

Entre las ciudades reconocidas por la UNESCO se encuentran: Campeche, Ciudad de México, Xochimilco, Guanajuato, Morelia, Oaxaca, Puebla, Querétaro, San Miguel de Allende, Tlacotalpan, Zacatecas, San Juan del Río, San Luis Potosí y Durango.

Wrocław z entuzjazmem i serdecznością zaprasza na nową wystawę: „Meksykańskie miasta na Liście Światowego Dziedzictwa UNESCO”. Ta wyjątkowa wystawa fotograficzna prezentuje ponad dziesięć mekсыkańskich miast wpisanych na listę UNESCO. Wystawa jest częścią “Mekсыkańskiego lata w Polsce” i można ją oglądać na ogrodzeniu wrocławskiego ZOO od 20 lipca do 30 września 2025 roku.

Meksyk jest krajem o największej liczbie miast wpisanych na listę UNESCO w obu Amerykach i zajmuje czwarte miejsce na świecie. Fotografie ukazują bogactwo kulturowe, żywe tradycje i zwyczaje, niezwykłą architekturę, smaczną i różnorodną kuchnię, a także radość i serdeczność mekсыkańskiego narodu.

Wśród miast uznanych przez UNESCO znajdują się: Campeche, Miasto Meksyk (Ciudad de México), Xochimilco, Guanajuato, Morelia, Oaxaca, Puebla, Querétaro, San Miguel de Allende, Tlacotalpan, Zacatecas, San Juan del Río, San Luis Potosí i Durango.





Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



MIASO MEKSYK

Nazwa: Plac Konstytucji, znany również jako „El Zócalo”

Lokalizacja: Plac Konstytucji, Centrum Historyczne Miasta Meksyk, Cuauhtémoc, 06010 Miasto Meksyk, Meksyk

Data wpisania na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO: 11 grudnia 1987 r.

Ciekawostka: To największy plac w Meksyku, miejsce tętniące życiem, gdzie często organizowane są ważne wydarzenia m.in. kulturalne takie jak jarmarki, karawale, koncerty i defile. Pod placem znajdują się pozostałości starożytnego miasta Meksyk Tenochtitlan, stolicy Imperium Azteków.

Źródło: Rząd Miasta Meksyk

MEXICO CITY

Name: Plaza de la Constitución, also known as “El Zócalo”

Location: Plaza de la Constitución S/N, Centro Histórico de la Cdad. de México, Centro, Cuauhtémoc, 06010 Ciudad de México, México

Date of inscription on the UNESCO World Heritage List: December 11, 1987

Information of interest: It is the largest square in Mexico, a place full of life and frequent scene of important events. Cultural activities such as fairs, carnivals, concerts, and parades are organized throughout the year. It is also the place of the remains of the ancient city of Mexico-Tenochtitlan, capital of the Aztec empire.

Source: Government of Mexico City

CIUDAD DE MÉXICO

Nombre: Plaza de la Constitución, también conocida como “El Zócalo”

Ubicación: Pza de la Constitución S/N, Centro Histórico de la Cdad. de México, Centro, Cuauhtémoc, 06010 Ciudad de México, México

Fecha de inscripción en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO: 11 de diciembre de 1987

Información de interés: Es la plaza más grande de México. Un lugar lleno de vida y escenario frecuente de eventos importantes. Durante todo el año se organizan actividades culturales como ferias, carnavales, conciertos y desfiles. Debajo yacen los restos de la antigua ciudad de México-Tenochtitlan, capital del imperio Azteca.

Fuente: Gobierno de la Ciudad de México

Ciudad de México

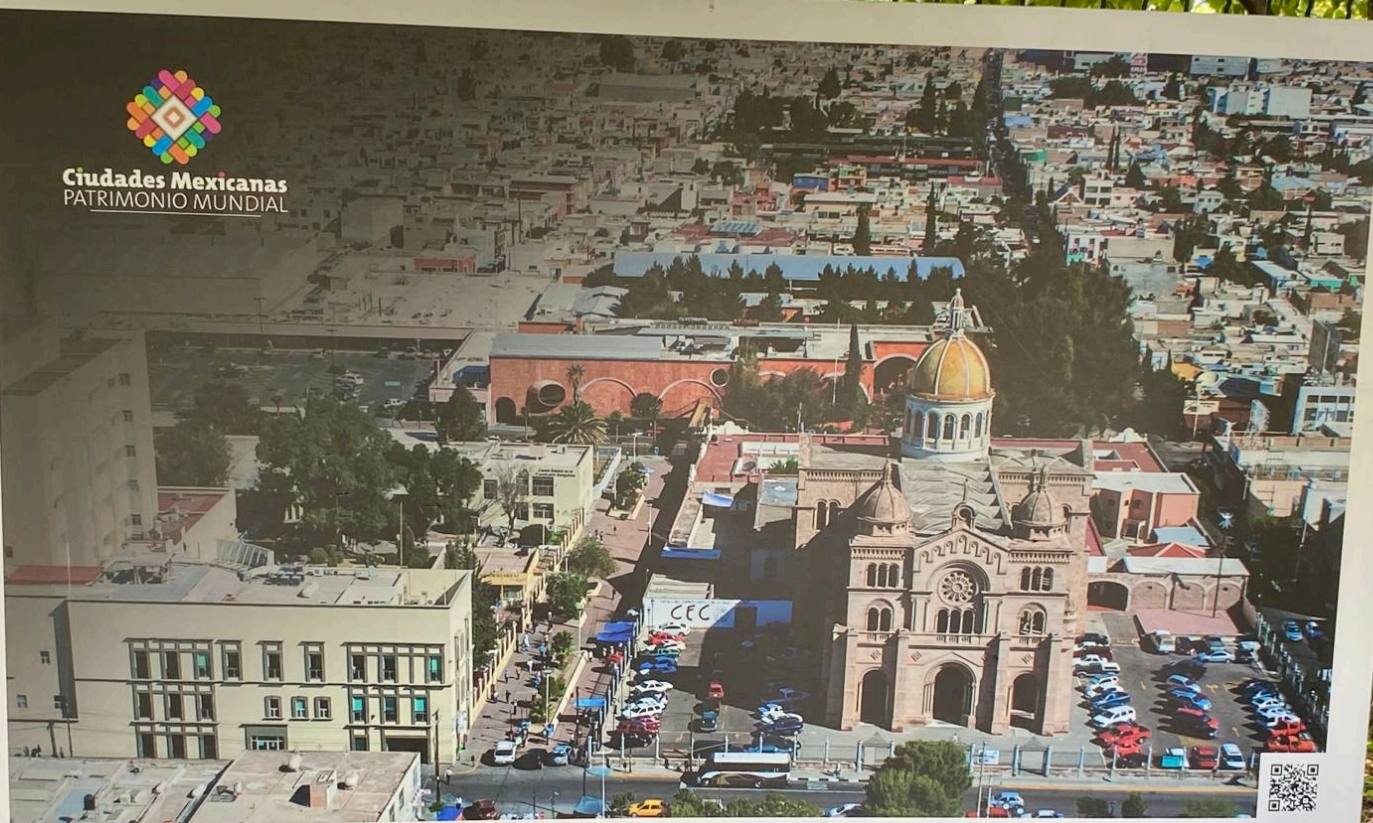
Curiosidad: La plaza “El Zócalo” es más grande de México.

Miasto Meksyk

Ciekawostka: “El Zócalo” to największy plac w Meksyku.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



DURANGO

Nazwa: Świątynia Najświętszego Serca Jezusowego

Lokalizacja: 5 de Febrero Street, Center, 34000 Durango, Meksyk

DURANGO

Name: Church of the Sacred Heart of Jesus

Location: 5 de Febrero Street, Center, 34000 Durango, Mexico

DURANGO

Nombre: Templo Expiatorio del Sagrado Corazón de Jesús

Ubicación: Calle 5 de Febrero s/n, Centro, 34000 Durango, México

Durango

Curiosidad: El Temploonstruido entre 1891 y 1948 siendo una réplica de la Sacre Coeur de Paris.

Durango

Ciekawostka: Świątynia budowana w latach 1891- 1949 jest repliką Bazyliki Sacre Coeur w Paryżu.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



CAMPECHE

CAMPECHE

Campeche

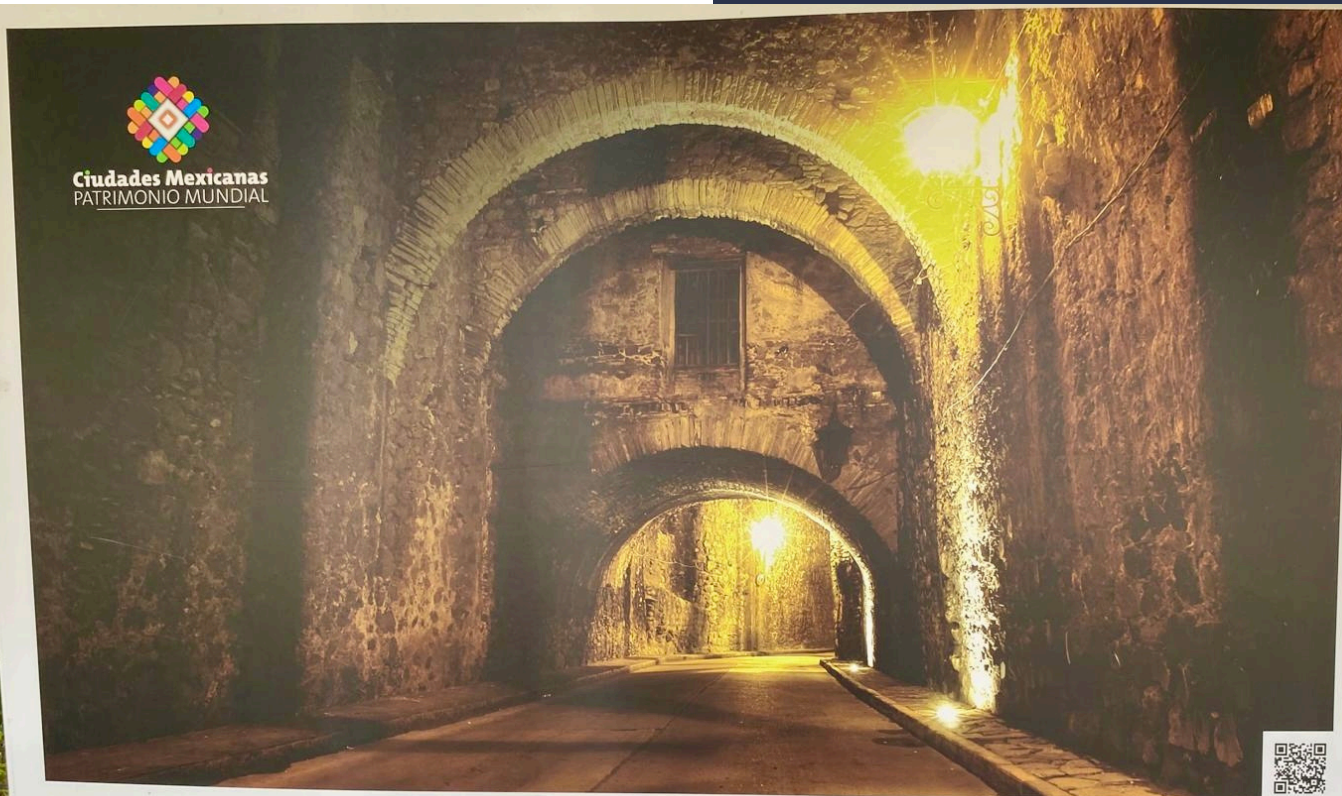
Curiosidad: un ejemplo de ciudad virreinal portuaria.

Campeche

Ciekawostka: przykład miasta portowego z czasów kolonialnych.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



GUANAJUATO

Nazwa: Podziemne tunele

GUANAJUATO

Nazwa: Podziemne tunele

GUANAJUATO

Guanajuato

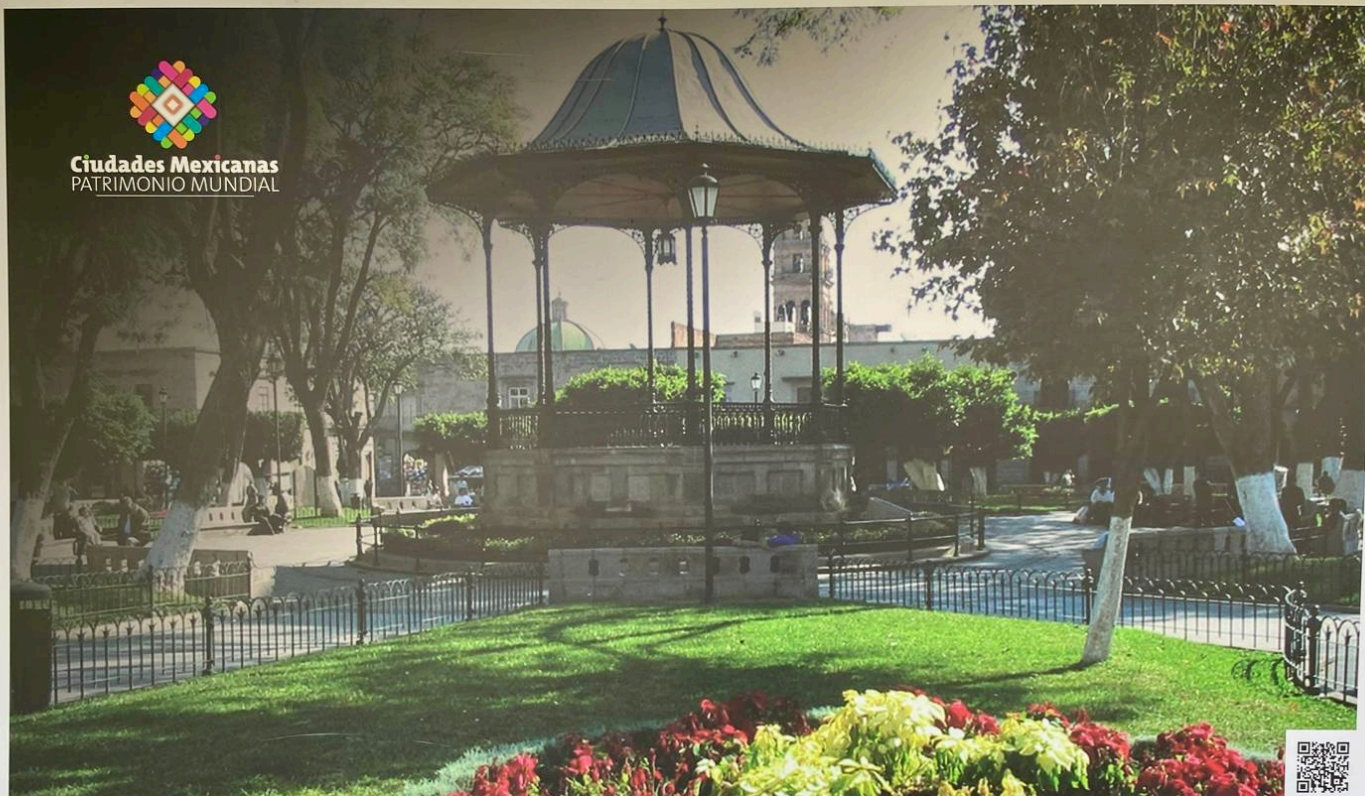
Curiosidad: en tuneles subterráneos ahora los automovilistas se trasladan y cruzan la ciudad.

Guanajuato

Ciekawostka: podziemnymi tunelami teraz podróżują kierowcy, przejeżdżając przez miasto.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



MORELIA

Nazwa: Plac Broni, w przeszłości znany również jako „Plac Męczenników”
Lokalizacja: Plac Vasco de Quiroga, historyczne centrum, 58000 Morelia, Meksyk

MORELIA

Name: Plaza de Armas was also known as "Plaza de los Mártires"
Location: Plaza Vasco de Quiroga, historic center, 58000 Morelia, Mexico

MORELIA

Nombre: Plaza de Armas también era conocida como "Plaza de los Mártires"
Ubicación: Plaza Vasco de Quiroga, Centro histórico de Morelia, 58000 Morelia, México

Morelia

Curiosidad: "Plaza de los Mártires" es el punto focal de la vida cotidiana de la ciudad.

Morelia

Ciekawostka: "Plac Męczenników" jest centralnym punktem życia w tym mieście.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



Puebla

Curiosidad: Comenzó a construir Templo de San Cristóbal en 1676.

Puebla

Ciekawostka: budowę Kościoła Św. Krzysztofa rozpoczęto w 1676 r.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



OAXACA

Nombre: Saint Dominik Sz. uwa

OAXACA

Nombre: Plaza de Santa Dominga

Oaxaca

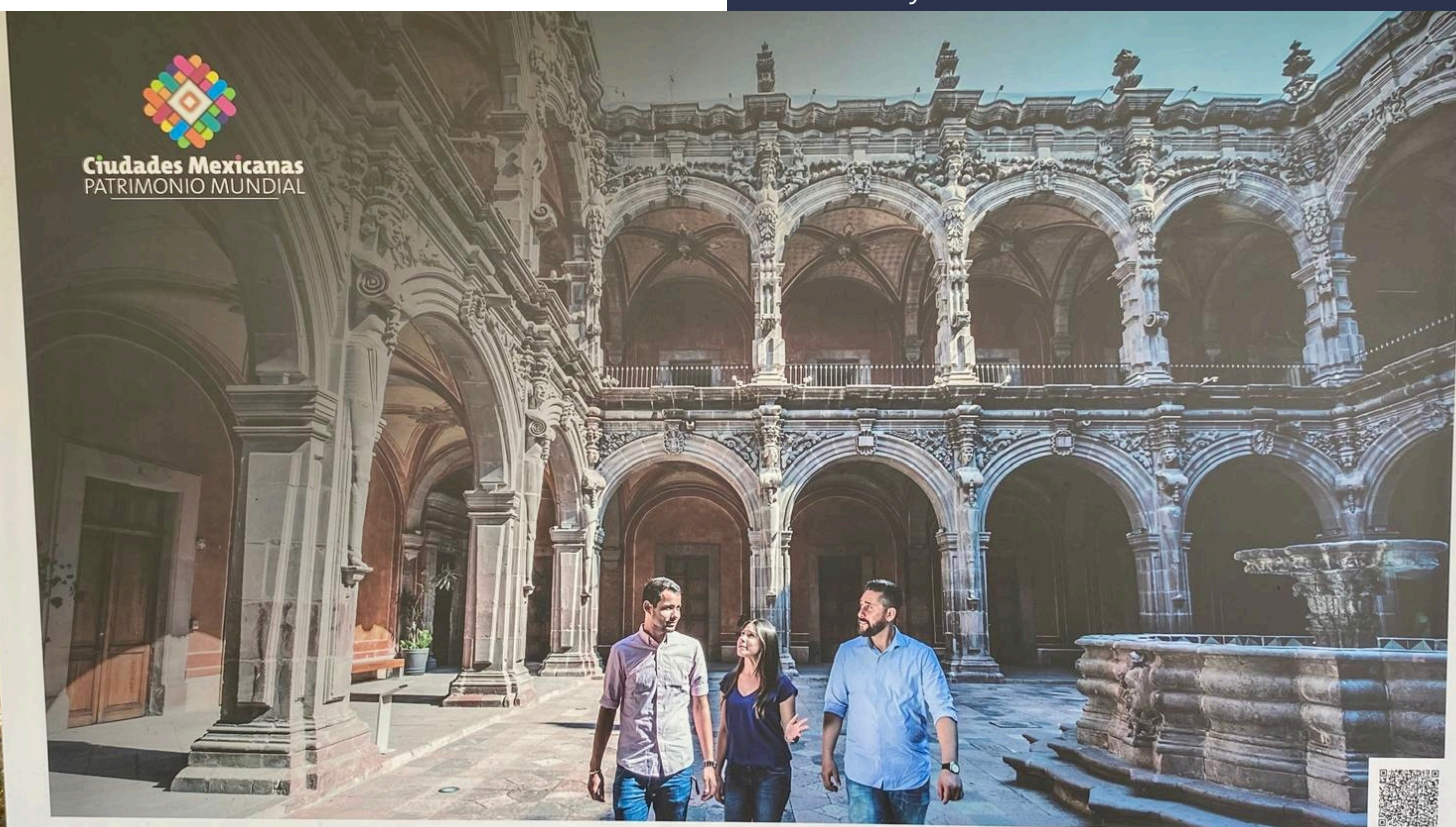
Curiosidad: la plaza forma parte de un conjunto cultural que incluye el Museo de las Culturas de Oaxaca y el Jardín Histórico Etnobotánico.

Oaxaca

Ciekawostka: plac jest częścią kompleksu kulturowego, na który składa się Muzeum Kultur Oaxaca i Historyczny Ogrod Etnobotaniczny.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



Querétaro

Curiosidad: Kościół Św. Augustyna wybudowany w latach 1731-1745 w stylu barokowym.

Querétaro

Ciekawostka: Templo de San Agustín construido entre los años 1731 y 1745 en estilo barroco.



SAN JUAN DEL RÍO

Nazwa: Festival de Muertos

Lokalizacja: Centrum, 76800 San Juan del Río, Querétaro, México

Data wpisania na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO: 1 sierpnia 2010 r.

Ciekawostka: Meksykańskie obchody Dnia Zmarłych są jednymi z najważniejszych tradycji znajdujących się na liście dziedzictwa kulturowego Meksyku. W San Juan del Río realizowany jest bogaty program działań kulturalnych, obejmujący m.in. wystawy, koncerty.

SAN JUAN DEL RÍO

Name: Day of the Dead Festival

Location: Centro, 76800 San Juan del Río, Querétaro, Mexico

Date of inscription on the UNESCO World Heritage List: August 1, 2010

Information of interest: The Mexican tradition of the Day of the Dead is one of the most important celebrations of the cultural heritage of Mexico. In San Juan del Río, a rich program of cultural activities is carried out, including exhibitions, concerts.

SAN JUAN DEL RÍO

Nombre: Festival de Día de Muertos

Ubicación: Centro, 76800 San Juan del Río, Querétaro, México

Fecha de inscripción en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO: 1 de agosto de 2010

Información de interés: La tradición mexicana del Día de Muertos es una de las más importantes celebraciones del patrimonio cultural de México. En San Juan del Río se realiza un rico programa de actividades culturales, incluyendo exposiciones, conciertos.

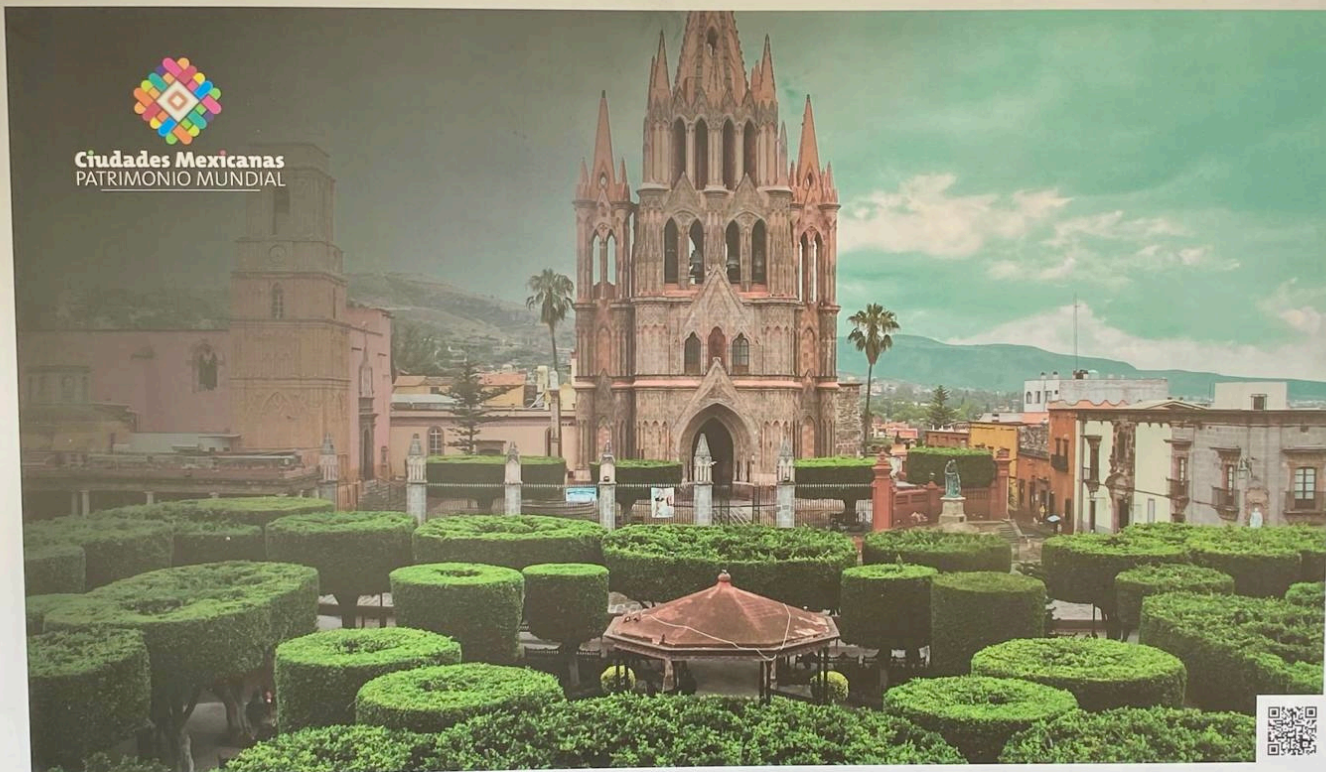


San Juan del Río

Curiosidad: la tradición mexicana del Día de Muertos es una de las celebraciones más relevantes del patrimonio cultural de México.

San Juan del Río

Ciekawostka: meksykańskie obchody Dnia Zmarłych są jednymi z najważniejszych tradycji znajdujących się na liście dziedzictwa kulturowego Meksyku.



SAN MIGUEL DE ALLENDE

Nazwa: Jardín Allende i Plaz Principal

Lokalizacja: Centrum, 37700 San Miguel de Allende, Gto., México

Data wpisania na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO: 8 lipca 2008 r.

Ciekawostka: Struktura pochodząca z czasów wicekrólestwa jest przykładem stylu barokowo-neoklasycystycznego.

SAN MIGUEL DE ALLENDE

Name: Allende Garden and Main Square

Location: Center, Central Zone, 37700 San Miguel de Allende, Guanajuato, Mexico

Date of inscription on the UNESCO World Heritage List: July 8, 2008

Information of interest: Its viceregal structures, an example of Baroque-neoclassical, were designed by foreign artists who arrived and started art and cultural institutes, such as the Allende Garden and Main Square.

SAN MIGUEL DE ALLENDE

Nombre: Jardín Allende y Plaza Principal

Ubicación: Centro, Zona Centro, 37700 San Miguel de Allende, Gto., México

Fecha de inscripción en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO: 8 de julio de 2008

Información de interés: Sus estructuras virreinales ejemplo del barroco-neoclásico fueron descubiertas por los artistas extranjeros que llegaron y empezaron institutos de arte y cultura, como el Jardín Allende y la Plaza Principal.



San Miguel de Allende

Curiosidad: El Jardín Allende y la Plaza Principal son ejemplos de arquitectura barroco-neoclásica.

San Miguel de Allende

Ciekawostka: Ogród Allende i Plac Główny są przykładem stylu barokowo-neoklasycystycznego.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



XOCHIMILCO

Nazwa: Parafia Św. Bernardyna ze Sieny

XOCHIMILCO

Name: Parish of San Bernardino de Siena

Location: Av. Hidalgo 998, Centro Ciudad, Xochimilco, 16000 Mexico City, CDMX, Mexico

XOCHIMILCO

Nombre: Parroquia de San Bernardino de Siena

Ubicación: Av. Hidalgo 998, Centro Ciudad, Xochimilco, 16000 Mexico City, CDMX, Mexico



Xochimilco

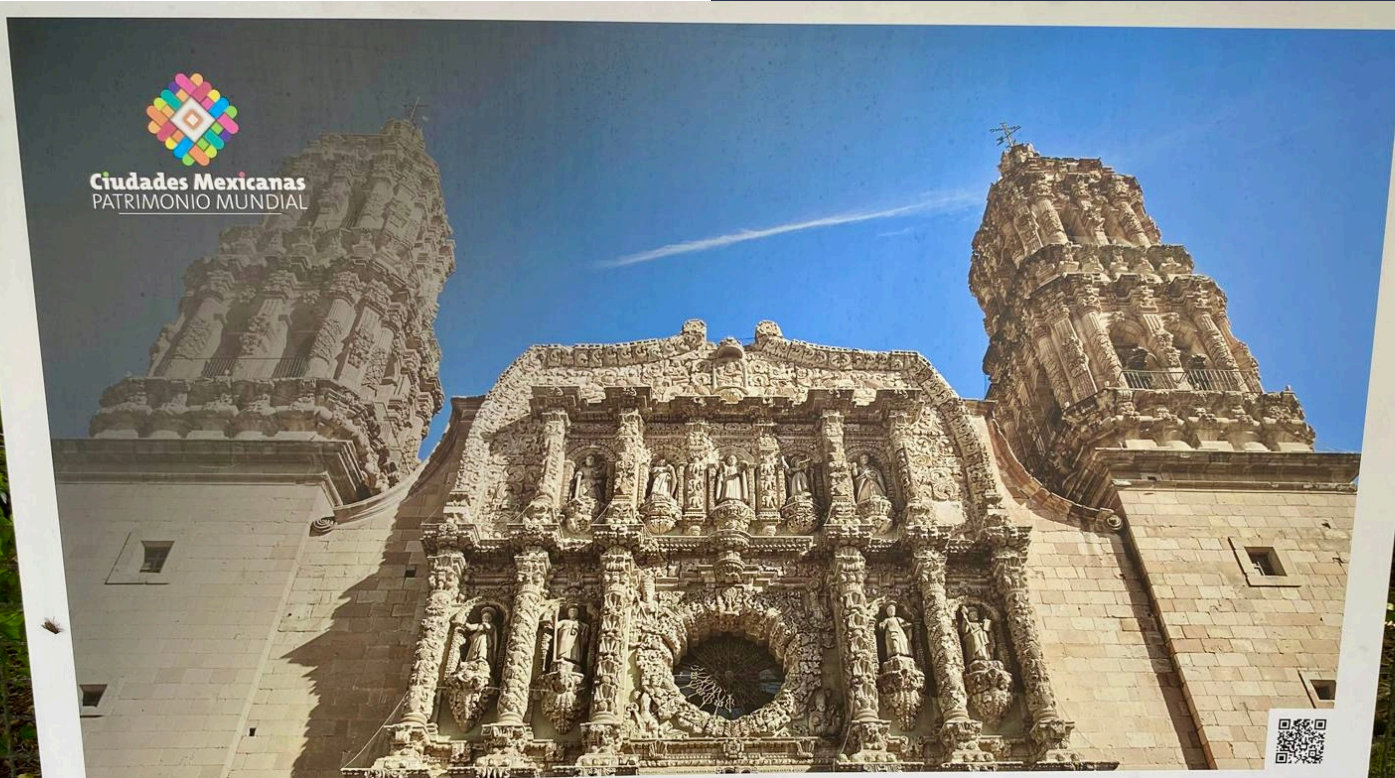
Curiosidad: Parroquia de San Bernardino de Siena se convirtió en uno de los principales templos construidos durante la conquista española.

Xochimilco

Ciekawostka: Parafia Św. Bernardyna ze Sieny stała się jedną z głównych świątyń zbudowanych podczas hiszpańskiej konkwisty.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



ZACATECAS

Nazwa: Bazylika Archikatedralna Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Lokalizacja: Al. Hidalgo 617, Centrum Zacatecas, 98000 Zacatecas, Zacatecas, Meksyk

Data wpisania na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO: 11 grudnia 1993 r.

Ciekawostka: To budowla typowa dla stylu baroku neohispańskiego, który dodaje uroku miastu, w którym dominują budynki z różowego kamienia. Budowa świątyni trwała około dwudziestu jeden lat, kamień do jej wzniesienia wydobywali górnicy pracujący w XVII w.

Wybudowano ją z różowego kamienia, który wydobywali górnicy pracujący w XVII w.

ZACATECAS

Name: Cathedral Basilica of Our Lady of the Assumption

Location: Av. Hidalgo 617, Zacatecas Centro, 98000 Mexico

Date of inscription on the UNESCO World Heritage List: December 11, 1993

Information of interest: It is a building typical of New Spanish Baroque art that brings beauty to the city made up of pink granite buildings. This construction lasted approximately twenty-one years by the miners in the 17th century and it was dedicated to the Assumption of Mary.

ZACATECAS

Nombre: Catedral Basílica de Nuestra Señora de la Asunción

Ubicación: Av. Hidalgo 617, Zacatecas Centro, 98000 Zacatecas, Zac., México

Fecha de inscripción en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO: 11 de diciembre de 1993

Información de interés: Es una edificación propia del arte barroco novohispano que le aporta belleza a la ciudad conformada por edificaciones de cantera rosa. Su construcción duró aproximadamente veintinueve años por los mineros en el siglo XVII y fue dedicada a la Asunción de María.

Eventos: Asociación Nacional de Ciudades Mexicanas Patrimonio Mundial A.C.



Zacatecas

Curiosidad: Catedral Basílica de Nuestra Señora de la Asunción es una edificación propia del arte barroco novohispano.

Zacatecas

Ciekawostka: Bazylika Archikatedralna Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny to budowla typowa dla stylu baroku neohispańskiego.



Ciudades Mexicanas
PATRIMONIO MUNDIAL



TLACOTALPAN

Nombre: Santuario de la Virgen de la Candelaria

Lokalizacja: Centrum, 95460 Tlacotalpan, Veracruz, Meksyk

Data wpisania na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO: 2 grudnia 1998 r.

Ciekawostka: Zbudowane około 1779 r., o solidnej architekturze z kamienia macar i zaprawy murarskiej, w stylu arabsko-hiszpańskim. Co roku malowane jest warstwę wapna, co pozwala utrzymać dobry stan budynku.

Źródło: Państwowe Stowarzyszenie Miast Meksykańskich Światowego Dziedzictwa, A.C.

TLACOTALPAN

Name: Sanctuary of the Virgin of the Candelaria

Location: Centro, 95460 Tlacotalpan, Veracruz, Mexico

Date of inscription on the UNESCO World Heritage List: December 2, 1998

Information of interest: Built around 1779, with a solid architecture made of macar stone and mortar in the Arab-Spanish style. Every year it is painted with lime, which offers a renewed appearance.

Source: National Association of World Heritage Mexican Cities A.C.

TLACOTALPAN

Nombre: Santuario de la Virgen de la Candelaria

Ubicación: Centro, 95460 Tlacotalpan, Veracruz, México

Fecha de inscripción en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO: 2 de diciembre de 1998

Información de interés: Construido hacia 1779, con una sólida arquitectura hecha de piedra macar y argamasa de estilo árabe-español. Anualmente es pintada a la cal con lo que ofrece un renovado aspecto.

Fuente: Asociación Nacional de Ciudades Mexicanas Patrimonio Mundial A.C.

Tlacotalpan

Curiosidad: Santuario de la Virgen de la Candelaria construido hacia 1779, con una sólida arquitectura hecha de piedra macar y argamasa de estilo árabe-español.

Tlacotalpan

Ciekawostka: Sanktuarium Matki Boskiej Gromnicznej zbudowane około 1779 r., o solidnej architekturze z kamienia macar i zaprawy murarskiej, w stylu arabsko-hiszpańskim.

Así, México y Polonia celebran 95 años de relaciones diplomáticas.

¡No te pierdas la oportunidad de hacer este viaje fotográfico por México, un país verdaderamente maravilloso!

Fotos: Wojciech Tomaszewski

W ten sposób Meksyk i Polska wspólnie świętują 95-lecie nawiązania stosunków dyplomatycznych.

Nie przegap okazji do tej fotograficznej podróży po Meksyku – kraju naprawdę wyjątkowego!

Texto: Weronika Bazydło



MAKE UP
EVENTS & PARTIES

MAKIJAZ

NA IMPRESZY FIRMOWE



dobrogowskamakeup

WARSAW · POLAND

dobrogowska.studio@gmail.com

+48 510 787 964

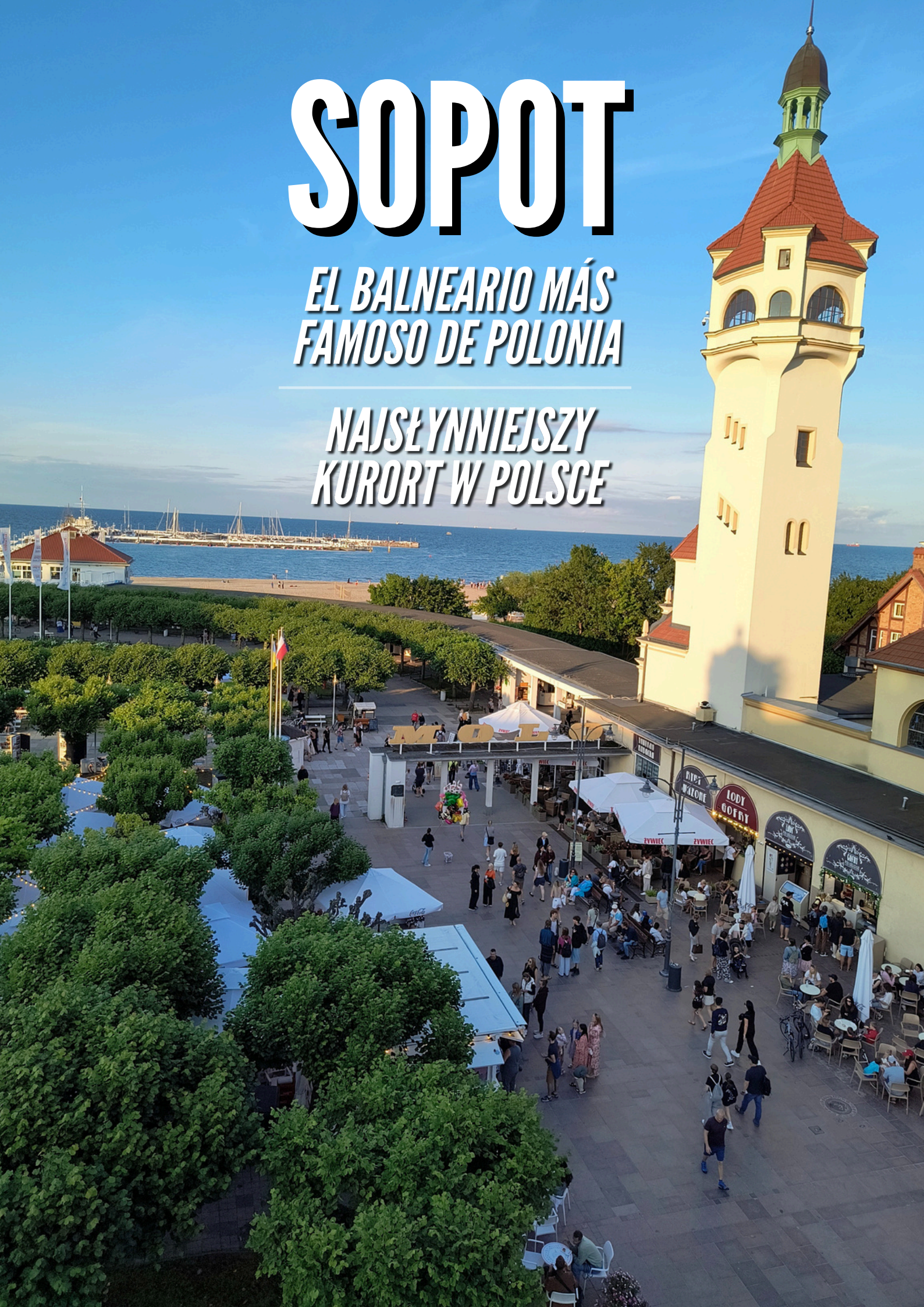
Publicidad
REKLAMA
vistularte@gmail.com

Publicidad
REKLAMA
vistularte@gmail.com

SOPOT

*EL BALNEARIO MÁS
FAMOSO DE POLONIA*

*NAJSŁYNNIEJSZY
KURORT W POLSCE*





Anna Kraus

Hasta hace 200 años, era un pequeño pueblo de unos cientos de habitantes. Gracias a un médico francés, se transformó en una vibrante ciudad balneario. Hoy alberga a más de 35.000 habitantes, y en la temporada estival la acompañan más de 700.000 turistas de todo el mundo. ¡Conozca Sopot!

Texto y fotos: Anna Kraus

Jeszcze 200 lat temu był niewielką wsią, liczącą kilkaset osób. Za sprawą francuskiego lekarza zmienił się w tętniące życiem uzdrowisko. Dziś mieszka tutaj ponad 35 tysięcy osób, a w sezonie letnim towarzyszy im ponad 700 tysięcy turystów z całego świata. Poznajcie Sopot!

Tekst i zdjęcia : Anna Kraus

El médico emprendedor Jean Georg Haffner procedía de la ciudad de Colmar y se instaló en Gdansk durante la época napoleónica. En 1823 obtuvo permiso para abrir un **balneario** en la cercana Sopot. Los primeros pacientes acudieron a Sopot para disfrutar de baños terapéuticos en el agua de mar calentada.

En la actualidad, **el bulevar Bohaterów Monte Cassino** conduce a la casa balneario desde los alrededores de la histórica estación.

El nombre del bulevar conmemora a los soldados polacos que participaron en la batalla más famosa del frente italiano durante la Segunda Guerra Mundial.

Durante esta batalla, la munición fue entregada a los soldados por el oso domesticado y amaestrado **Wojtek**, ¡que incluso tenía rango militar! Hoy en día se puede ver una estatua del famoso Wojtek junto a la iglesia del bulevar.

*Przedsiębiorczy doktor, Jean Georg Haffner, pochodził z miasta Colmar i w epoce napoleońskiej zamieszkał się w Gdańsku. W 1823 roku otrzymał zezwolenie na założenie **zakładu kąpielowego** w pobliskim Sopocie. Pierwsi kuracjusze przyjeżdżali do Sopotu, by korzystać z leczniczych kąpeli w podgrzewanej wodzie morskiej.*

*Dziś do domu zdrojowego z okolic zabytkowego dworca prowadzi **bulwar Bohaterów Monte Cassino**.*

Nazwa bulwaru upamiętnia polskich żołnierzy biorących udział w najsłynniejszej bitwie frontu włoskiego w czasie drugiej wojny światowej.

*W czasie tej bitwy amunicję podawał żołnierzom oswojony i wytrenowany niedźwiedź **Wojtek**, który miał nawet stopień wojskowy! Pomnik słynnego Wojtka można dziś dostrzec obok kościoła przy bulwarze.*



Anna Kraus

El bulevar nos lleva a la Plaza del Balneario, donde se encuentra la casa del balneario. En la última planta del edificio se encuentra la cafetería Mamma Mia, donde se puede disfrutar de salmueras y deliciosos cafés y postres. Desde el balcón se puede admirar el muelle de Sopot y el faro.

Poca gente sabe que la torre, construida hace más de 120 años, era originalmente sólo la chimenea de una sala de calderas que abastecía a la planta balneológica. El lujoso tejado se diseñó para ocultar la chimenea. El edificio no se convirtió en faro hasta 1977.

No menos interesante es el muelle de Sopot. Con 511,5 m de longitud, el muelle principal es uno de los muelles de madera más largos de toda Europa.

Bulwar prowadzi nas do placu Zdrojowego, przy którym znajduje się dom zdrojowy. Na ostatnim piętrze budynku znajduje się kawiarnia Mamma Mia, w której można skosztować solanki oraz pysznych kaw i deserów. Z balkonu podziwiać można sopockie moło i latarnię morską.

Niewiele osób wie, że wieża, zbudowana ponad 120 lat temu, początkowo była tylko kominem kotłowni zasilającej zakład balneologiczny. Fantazyjny dach miał za zadanie ukryć komin. Budynek został latarnią morską dopiero w 1977 roku.

Nie mniej ciekawą konstrukcją jest sopockie moło. Główny pomost o długości 511.5 m jest jednym z najdłuższych drewnianych moło w całej Europie!



Anna Kraus

Otro símbolo de Sopot es el Gran Hotel, que pronto cumplirá 100 años. Ha acogido a muchos huéspedes interesantes, desde el rey Alfonso XIII de España hasta la estrella de la canción contemporánea Shakira.

Y hablando de artistas, Sopot alberga el atelier de Katarzyna Konieczka, diseñadora de moda que ha trabajado con Madonna, Lady Gaga y Marilyn Manson. Recientemente diseñó el traje de Justyna Steczkowska para el Festival de Eurovisión.

¿Y adónde ir con un niño?

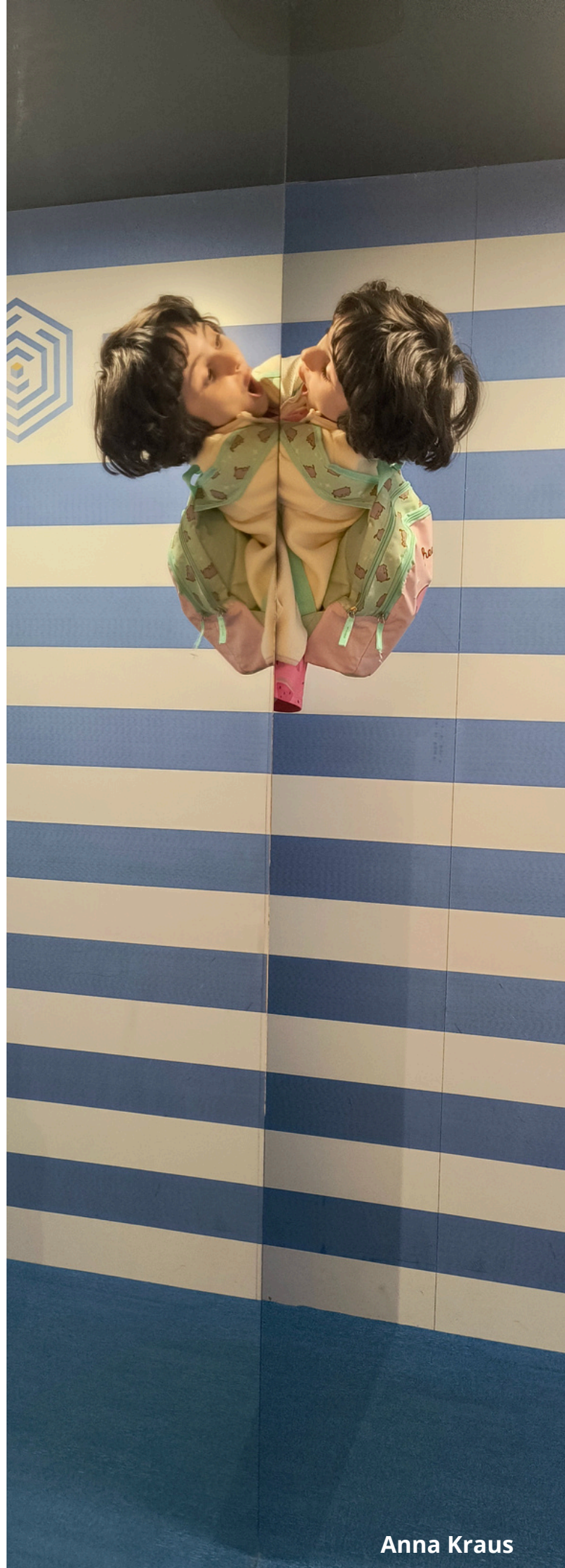
Desde hace más de 20 años, el punto de referencia de Sopot es la Casa Torcida. Allí se encuentra el Museo de las Ilusiones y numerosas instalaciones que sorprenderán a niños y mayores. El mayor éxito es el laberinto de espejos que cierra la exposición interactiva.

Kolejnym symbolem Sopotu jest Grand Hotel, który wkrótce ukończy 100 lat. Bywało w nim wielu ciekawych gości, poczynając od króla Hiszpanii Alfonsa XIII a kończąc na współczesnej gwiazdce piosenki : Shakirze.

A jeśli o artystach mowa, w Sopocie ma swoje atelier Katarzyna Konieczka, projektantka mody, która współpracowała z Madonna, Lady Gąą i Marilynem Mansonem. Ostatnio zaprojektowała kostium dla Justyny Steczkowskiej na konkurs Eurowizji.

A dokąd pójść z dzieckiem ?

Od ponad 20 lat wizytówką Sopotu jest Krzywy Domek. Znajdziecie w nim Muzeum Iluzji, a w muzeum liczne instalacje, które zaskoczą zarówno dzieci jak i dorosłych. Największym hitem jest labirynt luster, który zamyka interaktywną wystawę.



Anna Kraus



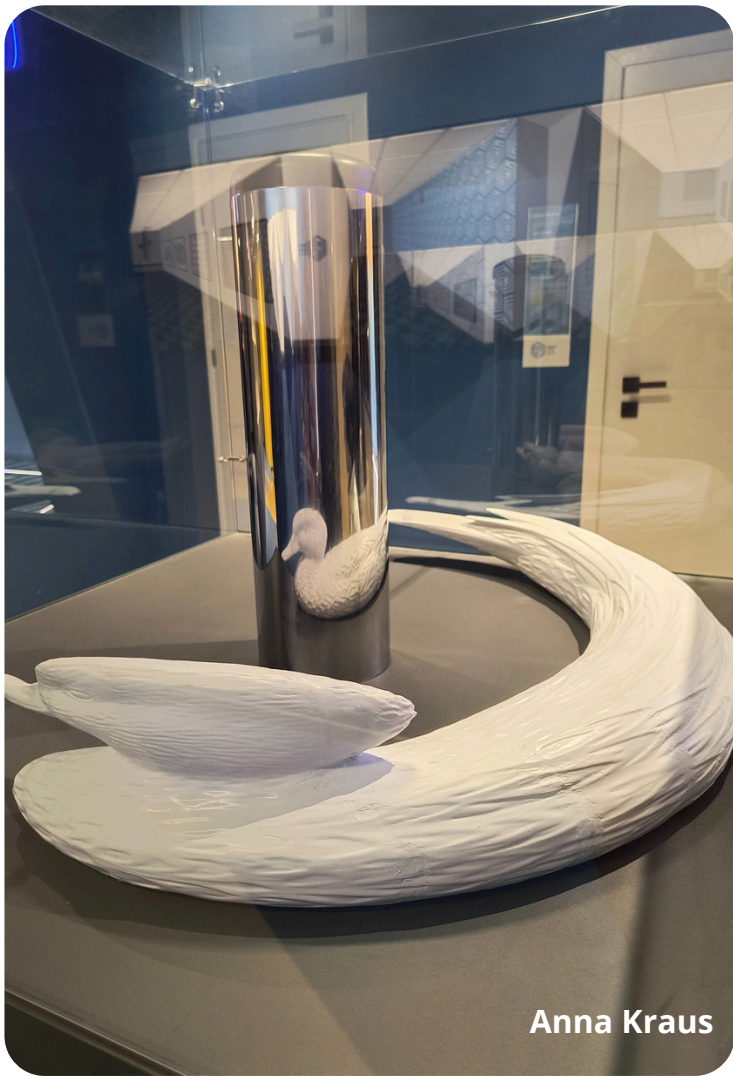
Wiktorja Kraus



Anna Kraus



Anna Kraus



Anna Kraus



Anna Kraus



Anna Kraus



vistularte.pl

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE



CHOPIN EN MALLORCA

EXPOSICIÓN SOBRE EL
COMPOSITOR POLACO EN PALMA

CHOPIN NA MAJORCE

WYSTAWA O POLSKIM
KOMPOZYTORZE W PALMIE

“¡Estoy en Palma! ¡/ Som a Palma! ¡/ Sono a Palma! El viatge romàntic de Fryderyk Chopin i George Sand” – es el título de una exposición disponible en la isla española de Mallorca, en el Archivo Municipal de Palma, del 19 de junio al 19 de octubre. La exposición está dedicada a Chopin, el destacado compositor polaco. Subraya la importancia que tuvo su estancia en la isla para sus composiciones.

„Jestem w Palmie! / Som a Palma! / Sono a Palma! Romantyczna podróż Fryderyka Chopina i George Sand” – to tytuł wystawy dostępnej na hiszpańskiej wyspie Majorka w Archiwum Miasta Palma od 19 czerwca do 19 października. Ekspozycja została poświęcona właśnie Chopinowi, wybitnemu polskiemu kompozytorowi. Ma ona podkreślić znaczenie pobytu na wyspie dla jego kompozycji.

Exposición en Palma

El proyecto incluye tres exposiciones dedicadas a Fryderyk Chopin, acompañadas de recitales y otros eventos relacionados con su vida y obra. La muestra se presenta en Mallorca, lugar clave en la trayectoria del compositor, ya que su estancia en la isla influyó profundamente en su música. Inaugurada el 19 de junio, la exposición ha sido organizada por el Ayuntamiento de Palma en colaboración con el Museo Fryderyk Chopin del Instituto Nacional Fryderyk Chopin de Polonia.

Wystawa w Palmie

Projekt zawiera trzy wystawy dedykowane muzykowi, które dotyczą recitali chopinowskich i innych wydarzeń związanych z jego życiem i twórczością. Ekspozycja pojawiła się na Majorce, ponieważ było to ważne miejsce dla twórczości tego kompozytora. Otwartą 19 czerwca wystawę przygotował Urząd Miasta Palmy we współpracy z Muzeum Fryderyka Chopina przy Narodowym Instytucie Fryderyka Chopina.



La exposición incluye pinturas cedidas por el Museo de Mallorca y la colección de arte del Ayuntamiento de Palma, que retratan escenas de la vida local, así como retratos de George Sand y Fryderyk Chopin, prestados por el Museo Fryderyk Chopin de Varsovia y la colección Boutroux-Ferrà de Valldemossa.

Antes de la inauguración oficial, se firmó un acuerdo de cooperación y asociación entre el Instituto Nacional Fryderyk Chopin y el Ayuntamiento de Palma. Su objetivo es fortalecer la colaboración en la difusión del legado de Chopin mediante diversas iniciativas culturales y educativas. Esta alianza también se enmarca en el contexto de la candidatura de Palma al título de Capital Europea de la Cultura 2031.

Entorno cultural en Francia

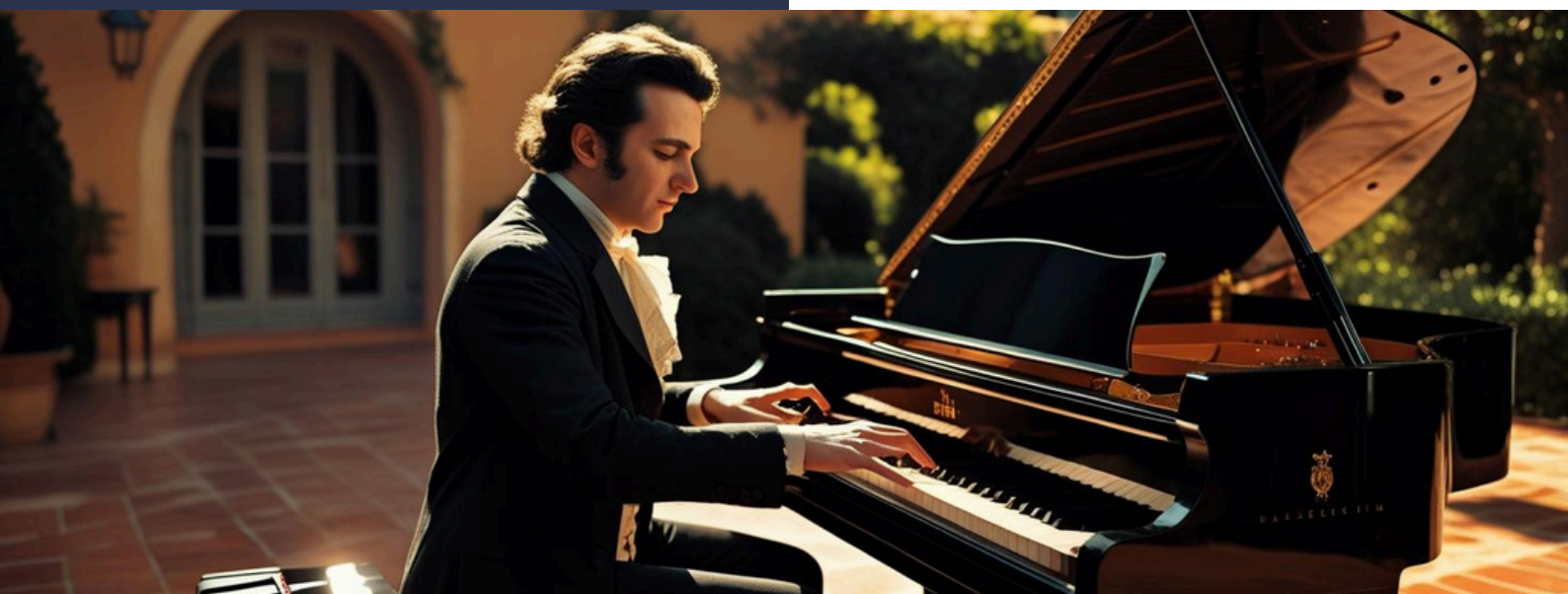
Relacionados con los círculos culturales de París, Chopin y su compañera George Sand tuvieron la oportunidad de conocer a varios intelectuales y mecenas españoles, incluidos algunos vinculados a Mallorca, lo que despertó su interés por la isla. Se conocieron en la capital francesa el 5 de noviembre de 1836. Chopin tenía entonces 26 años y ya era un compositor reconocido. George Sand era el seudónimo literario de Aurora Dupin, baronesa Dudevant, una destacada escritora francesa, seis años mayor que Chopin. Su relación sentimental y artística duró cerca de diez años. Aurora Dupin tenía dos hijos, Maurice y Solange, fruto de su matrimonio con Casimir Dudevant, del que ya estaba divorciada en aquel entonces.

Składa się z obrazów – wypożyczonych z Muzeum Majorki i kolekcji sztuki Ratusza w Palmie – przedstawiających sceny z życia miasta oraz portrety Sand i Chopina wypożyczone z Muzeum Fryderyka Chopina w Warszawie i z kolekcji Boutroux-Ferrà w Valldemossie.

Jeszcze przed oficjalnym otwarciem wystawy podpisano porozumienie o współpracy i partnerstwie między Narodowym Instytutem Fryderyka Chopina a Urzędem Miasta Palmy. Ma to na celu rozwijanie współpracy związanej z rozpowszechnianiem dziedzictwa chopinowskiego poprzez różne inicjatywy kulturalne i edukacyjne. Ma to także związek z kandydaturą Palmy do tytułu Europejskiej Stolicy Kultury 2031.

Środowisko kulturalne we Francji

Chopin wraz ze swoją partnerką George Sand – obracając się w kręgach kulturalnych Paryża – mieli okazję spotkać intelektualistów i mecenasów z Hiszpanii, w tym z Majorki, co wzbudziło ich ciekawość względem tej wyspy. Sami poznali się 5 listopada 1836 r. w stolicy Francji. Chopin miał wówczas 26 lat i cieszył się już sławą kompozytora. George Sand to w rzeczywistości pseudonim artystyczny, którym jako pisarka posługiwała się Aurora Dupin, baronowa Dudevant. Była ona starsza od Chopina o 6 lat. Ich związek trwał blisko 10 lat. Dupin miała dwójkę dzieci Maurice'a i Solange. Z ich ojcem – Casimirem Dudevantem była wówczas rozwiedziona.





Salida de París

La decisión de pasar el invierno en un clima más suave fue tomada por George Sand con la esperanza de que beneficiara la salud de su hijo Maurice, aquejado de reumatismo. Con este objetivo, invitó a Chopin a acompañarla en el viaje. Ambos emprendieron la travesía por separado.

George Sand, acompañada de sus hijos y de su doncella Amélie, partió de París el 18 de octubre de 1838, recorriendo ciudades como Melun, Chalon-sur-Saône, Lyon, Aviñón y Nîmes. Por su parte, Chopin salió de París el 27 de octubre, viajando con Juan Álvarez Mendizábal, ministro español que se dirigía a Madrid.

La escritora y el compositor se reencontraron el 31 de octubre de 1838 en Perpiñán, cerca de la frontera franco-española. Al día siguiente, embarcaron en el vapor *Le Phénicien* desde Port-Vendres rumbo a Barcelona, donde permanecieron cinco días. Durante su estancia, recorrieron la ciudad, visitaron la Catedral de Santa María del Mar y las ruinas de la antigua Casa de la Inquisición. Finalmente, el 7 de noviembre, zarparon de Barcelona hacia Mallorca a bordo del barco *El Mallorquín*.

Estancia en Palma

El 8 de noviembre llegaron a Palma de Mallorca. A su llegada, Chopin y Sand enfrentaron dificultades para encontrar alojamiento; solo les ofrecieron dos habitaciones en una posada ubicada en la calle de la Marina.

George Sand describió con detalle las precarias condiciones en su obra «Invierno en Mallorca», donde escribió:

«El piso estaba compuesto de cuatro paredes completamente desnudas, sin puertas ni ventanas».

Wyjazd z Paryża

Pisarka w zdecydowała się spędzić zimę w południowym klimacie ze względu na reumatyzm syna, mając nadzieję, że to wpłynie na jego zdrowie. W podróż zaprosiła Chopina. Początek trasy odbyli osobno.

Sand wraz z dziećmi i pokojówką Amelią wyjechała z Paryża 18 października 1838 r. i jechała przez Melun, Chalon-sur-Saône, Lyon, Avignon i Nîmes. Kompozytor opuścił zaś Paryż 27 października tego samego roku wraz z hiszpańskim ministrem Juanem Mendizábalem, który kierował się do Madrytu.

Baronowa i muzyk spotkali się 31 października 1838 roku w Perpignan, nieopodal granicy francusko-hiszpańskiej. Kolejnego dnia artyści popłynęli statkiem „Le Phénicien” z Port-Vendres do Barcelony, gdzie spędzili 5 dni. Podczas pobytu zwiedzali miasto, m.in. katedrę Santa Maria del Mar, ruiny domu Inkwizycji. Z Barcelony wypłynęli 7 listopada na pokładzie statku „El Mallorquín”.

Pobyt w Palmie

8 listopada dotarli do Palma de Mallorca. Już na samym Chopin i Sand natrafili tam na trudności związane ze znalezieniem mieszkania. Dostali jedynie dwa pokoiki w oberży przy Calle de la Marina.

Autorka zwróciła uwagę na warunki mieszkaniowe w swoim dziele „Zima na Majorce”: „Mieszkanie składało się z czterech kompletnie nagich ścian, bez drzwi i okien”.



Durante su estancia en Palma, visitaron, entre otros lugares, la catedral, que George Sand describió así: «Elevándose sobre la costa del mar, es muy impresionante (...) pero lo único verdaderamente digno de respeto es el portal medieval, descrito por Laurens como el más bello ejemplo de arte gótico».

Pronto, debido al ruido constante de los comerciantes en los alrededores, los artistas decidieron buscar un nuevo alojamiento. Alquilaron una villa amueblada llamada "Son Vent", situada en Establiments, a unos 4 km de Palma. La casa pertenecía a un acaudalado burgués llamado Gómez. En una carta fechada el 14 de noviembre de 1838 dirigida a Charlotte Marliani, Sand escribió: «Dejo la ciudad y me traslado al campo, a una bonita casa amueblada con jardín, hermosamente situada».

Sin embargo, la tranquilidad en la villa duró poco. En diciembre, fuertes lluvias empaparon las paredes, y el interior se volvió frío y húmedo. Chopin enfermó, y presionado por los vecinos que temían que se tratase de una enfermedad contagiosa, el propietario obligó a los inquilinos a abandonar la villa.

El 9 de diciembre de 1838, regresaron a Palma, donde aceptaron la invitación del cónsul francés Pierre-Hippolite Flury, quien los alojó en su casa de Illeta d'en Moragues, hoy desaparecida.

W czasie pobytu w Palmie zwiedzili m.in. katedrę, którą autorka tak opisała: „wznosząca się nad brzegiem morza robi wielkie wrażenie (...), lecz jedyną naprawdę godną szacunku rzeczą jest średniowieczny portal, określony przez Laurensa jako najpiękniejszy przykład sztuki gotyckiej”.

Artyści zaczęli szukać nowego mieszkania ze względu na niesprzyjające warunki spowodowane przez hałasujących w pobliżu handlarzy. Wynajęli umeblowaną willę „Son Vent” w Establiments, 4 km od Palmy. Dom należał do bogatego mieszczanina o nazwisku Gómez. Sand w liście z datą 14 listopada 1838 adresowanym do Charlotty Marliani napisała: „Opuszczam miasto i przenoszę się na wieś do ładnego, umeblowanego domu z ogrodem, pięknie położonego”.

Spokojne życie w willi trwało do grudnia tego samego roku, gdy ulewny deszcz sprawił, że ściany namokły wodą. Wewnątrz budynku było zimno i wilgotno. Chopin zachorował, a właściciel – podburzony przez mieszkańców, że mogła to być choroba zakaźna – zmusił lokatorów do opuszczenia willi.

9 grudnia 1838 r. artyści wrócili do Palmy. Skorzystali z zaproszenia francuskiego konsula Pierre'a-Hippolite'a Flury, który ugościł ich w domu Illeta d'en Moragues, obecnie już nieistniejącym.

Estancia en el monasterio de Valldemossa

Posteriormente, alquilaron dos celdas en la antigua cartuja de Valldemossa, un monasterio ya abandonado en ese entonces. Chopin, George Sand, sus hijos y la doncella Amélie llegaron allí el 15 de diciembre de 1838. Cada celda constaba de tres habitaciones. George Sand las describió en su obra *Invierno en Mallorca* con estas palabras: «Eran espaciosas, elegantemente abovedadas y bien ventiladas gracias a rosetones calados de diseños variados y muy bonitos».

Según relató, «estaban separadas del monasterio por un pasillo oscuro, cerrado por una maciza puerta de roble».

En la cartuja había un piano de mala calidad, en el que Chopin logró componer una de sus obras más famosas. El instrumento que había encargado en París llegó apenas tres semanas antes de su partida de la isla.

El deterioro de la salud del compositor y su estado anímico cada vez más frágil contribuyeron a la decisión de abandonar Mallorca. Tras pasar dos días en Palma, el 14 de febrero de 1839 emprendieron el regreso a Francia.



Pobyt w klasztorze w Valldemossie

Później wynajęto im dwie cele w opuszczonym klasztorze kartuzów w Valldemossie. Chopin i Sand wraz z jej dziećmi i pokojówką Amelią przyjechali tam 15 grudnia 1838 roku. Każda cela składała się z trzech pomieszczeń. Autorka opisała je w „Zimie na Majorce” następująco: „były przestronne, elegancko sklepione i dobrze wywietrzone dzięki ażurowym rozetom o różnorodnych, bardzo ładnych wzorach”. Jak pisała, „oddzielone były od klasztoru mrocznym korytarzem, zamykanym potężnymi dębowymi drzwiami”.

W klasztorze znajdowało się słabej jakości pianino, na którym Chopin skomponował jedno z najsłynniejszych dzieł. Zamówiony w Paryżu fortepian przyjechał do niego dopiero trzy tygodnie przed opuszczeniem wyspy. Do decyzji o wyjeździe przyczynił się pogarszający się stan zdrowia pianisty i jego stan depresyjny. Następnie, dwa dni spędzili w Palmie i 14 lutego 1839 roku wyruszyli w podróż do Francji.



La obra del compositor polaco en Mallorca

Durante su estancia en Mallorca, Chopin compuso varias obras, algunas de las cuales ya había comenzado previamente, otras las escribió por completo en la isla y algunas más las terminó después de su regreso a Francia.

Entre octubre de 1838 y febrero de 1839, compuso gran parte de los Preludios, Op. 28, entre ellos: nº 2 en la menor, nº 10 en do sostenido menor, nº 21 en si bemol mayor, nº 1 en do mayor, nº 4 en mi menor y nº 15 en re bemol mayor.

Entre las obras compuestas en Mallorca figuran: Polonesa en do menor, Op. 40, Mazurca en mi menor, Op. 41, nº 2, Scherzo en do sostenido menor, Op. 39 (bocetos), Nocturno en sol menor, Op. 37, nº 1 (iniciado en París), Tarantela, Op. 43 (boceto), Sonata en si bemol menor, Op. 35 (excepto la marcha fúnebre, escrita anteriormente), Balada en fa mayor, Op. 38 (iniciada en 1836), Polonesa en la mayor, Op. 40, nº 1 (correcciones).

A pesar de su enfermedad, la falta de noticias de su familia en Polonia y el rechazo por parte de algunos sectores de la comunidad local, Mallorca se convirtió en un lugar clave para su creación artística, y marcó profundamente el desarrollo de sus obras posteriores.

Twórczość polskiego kompozytora na Majorce

Podczas pobytu na Majorce Chopin skomponował różne dzieła, ale część z nich zaczął pisać już wcześniej, część w pełni zrealizował na wyspie, a część dokończył później. Między październikiem 1838 roku a lutym 1839 roku, Chopin napisał większą część Preludiów op.28: nr 2 a-moll, nr 10 cis-moll, nr 21 B-dur, nr 1 C-dur, nr 4 e-moll i nr 15 Des-dur.

Skomponowane na Majorce utwory to także: Polonez c-moll op. 40, Mazurek e-moll op. 41 nr 2, Scherzo cis-moll op. 39 (szkice), Nokturn g-moll op. 37 nr 1 (rozpoczęty w Paryżu), Tarantella op. 43 (szkic), Sonata b-moll op. 35 (poza marszem żałobnym, napisanym wcześniej), Ballada F-dur op. 38 (rozpoczęta w 1836), Polonez A-dur op. 40 nr 1 (poprawki).

Mimo choroby, braku wieści od bliskich z Polski, odrzucenia przez lokalną społeczność Majorca stała się miejscem kolejnych dzieł Chopina.

Escrito por: **BEATA SYLWESTRZAK**

REVISA NUESTROS NUMEROS ANTERIORES

SPRAWDŹ NASZE POPRZEDNIE WYDANIA



VISTULARTE

Siguenos en nuestras redes sociales.
Obserwuj nas w mediach społecznościowych.



www.vistularte.pl

vistularte@gmail.com

